

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

สาเหตุหนี้สินและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

กฤติมา สระทองคำ

๒ 6 ส.ค. 2558
3 4 7 7 6 6

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์

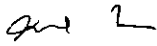
คณะกรรมการจัดการและการทำงาน มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ กฤติมา สระทองคำ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

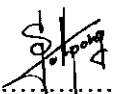
อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร. พรรรัตน์ แสงหาญ)

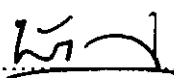
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร. พรรรัตน์ แสงหาญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิญา อิงอาจ)

..... กรรมการ
(ดร.สุทธิพงษ์ สุวรรณสุข)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พณี นนทศักดิ์)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.พรรัตน์ แสงหาญ อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมาผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการการสอบการสอบงานนิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความรู้ให้คำปรึกษาแก้ไขและวิจารณ์ ทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนเจ้าของผลงานเขียนในหนังสือ วารสาร บทความในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานนิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่านที่ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้า รวมถึงอ้างอิงผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการเรียบเรียงการศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ทุกท่าน และบุคคลในครอบครัวที่ทำให้กำลังใจในการทำวิจัยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันใดที่เกิดจากงานนิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนครบเท่าทุกวันนี้

กฤติมา สระทองคำ

53920151: สาขาวิชา: การจัดการทรัพยากรมนุษย์; กจ.ม. (การจัดการทรัพยากรมนุษย์)

คำสำคัญ: หนี้สิน/ พนักงาน/ ชลบุรี/ นิคมอุตสาหกรรม

กฤติมา สระทองคำ: สาเหตุของปัญหาหนี้สินและแนวทางการแก้ไข พนักงานที่ปฏิบัติงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี (THE REASONS DEBT AND DEBT SOLUTION OF EMPLOYEES IN AN INDUSTRIAL ESTATE, SRIRACHA) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: พรรณี แสดงหาญ, Ph.D., 112 หน้า. ปี พ.ศ. 2557

การศึกษสาเหตุของปัญหาหนี้สินและแนวทางการแก้ไข พนักงานที่ปฏิบัติงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ใน อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษสาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงาน 2. เพื่อศึกษาความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของปัญหาหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน ในการวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานที่ปฏิบัติงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี จำนวน 399 คน ได้รับแบบสอบถามกลับ จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 95 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมการคำนวณการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของปัญหาหนี้สินมาจาก รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว การกู้มาประกอบธุรกิจ การกู้ยืมเพื่อชำระค่าเล่าเรียนให้บุตรหลาน การเสี่ยงโชคอื่น ๆ การดื่มสุรา การกู้เพื่อซื้อบ้าน ระดับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 5 การวางแผนการเงินให้พนักงาน ประเด็นข้อที่ 1 การจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ ประเด็นข้อที่ 3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ประเด็นข้อที่ 4 การสร้างอาชีพเสริม และประเด็นข้อที่ 2 การหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม ตามลำดับ สาเหตุของปัญหาหนี้สินมีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน และระดับภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ผลทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานที่มีสาเหตุของปัญหาหนี้สินมีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และระดับภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินที่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

53920151: MAJOR: HUMAN RESOURCE MANAGEMENT; M.M.
(HUMAN RESOURCE MANAGEMENT)

KEYWORDS: DEBT/ EMPLOYEES/ CHONBURI/ INDUSTRIAL

KRITTHIMA SATHONGKUM: THE REASONS DEBT AND DEBT SOLUTION
OF EMPLOYEES IN AN INDUSTRIAL ESTATE; SRIRACHA, ADVISORY COMMITTEE:
PORNRAT SADANGHARN, Ph.D., 112 P. 2014.

The purpose of this research were 1. to study reasons for being in debt of employees 2. to study suggestions on debt solution of employees 3. to study relating between reasons of debt and debt solution 4) to study the relating between level of debt and debt solutions. This research collected is data collected from employees who are working in the industrial estate, which is one of Sriracha number of 399, questionnaire returned, representing 95 percent of 379 people then analyze the data with the calculation program for social science research (SPSS).The results indicated that 1. the main reason of debt for employees in an industrial estate being low which is income not enough for the cost of living, bear to cost alone, to loan for own business, loan for study for children, loan for other bet, loan for cigarette, loan from buy gamble and loan for home 2. the opinion level of debt solution type in overall were appropriate at high level. Considering individual aspect found that high level were monetary plan for employees, loan welfare management, initiative alternate jobs, give knowledge in debt problem and provide new financial institute 3. the relate between reasons of debt and debt solution were related 4. the relate between level of debt and the debt solutions were related. Hypothesis test found that reasons of debt related with debt solution, level of debt were related with debt solutions with level of statistical significance set at 0.05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับหนี้สินและเงินกู้.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุของหนี้สิน.....	8
แนวคิดระดับการเป็นหนี้.....	14
แนวคิดการแก้ไขปัญหาหนี้สิน.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	29
วิธีการศึกษา.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การทดสอบเครื่องมือ.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิจัย.....	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป.....	33
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์.....	36
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	82
อภิปรายผล.....	85
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	87
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	88
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก.....	94
ภาคผนวก ข.....	100
ภาคผนวก ค.....	108
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	112

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	สาเหตุของหนี้สินแยกตามวัตถุประสงค์การกู้ยืม.....	9
2-2	สาเหตุของหนี้สินแยกตามแหล่งเงินกู้.....	9
2-3	สรุปสาเหตุปัญหาหนี้สิน.....	14
2-4	สรุปแนวคิดของระดับภาระหนี้สิน.....	17
3-1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแสดงในอำเภอศรีราชา จำแนกตามตำบล.....	28
4-1	จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
4-2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามภาระหนี้สิน.....	35
4-3	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตาม การมีเงินออม.....	35
4-4	จำนวน และอันดับ ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามแหล่งเงินกู้.....	36
4-5	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สินด้านรายได้...	36
4-6	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สินด้าน การใช้จ่าย.....	37
4-7	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สินด้านการ ลงทุน.....	37
4-8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สินด้านการ ศึกษา.....	38
4-9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สินด้านการ พนัน.....	38
4-10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สินด้านการ เสพติด.....	39
4-11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สินด้านการ วางแผนอนาคต.....	39
4-12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับหนี้สิน.....	40
4-13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน.....	40
4-14	ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อ แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้งาน.....	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-41 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านวางแผนอนาคตกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม.....	69
4-42 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	70
4-43 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	71
4-44 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	72
4-45 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษากับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	73
4-46 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการพินันกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	74
4-47 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านสิ่งเสพติดกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	75
4-48 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านวางแผนอนาคตกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	76
4-49 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้.....	77
4-50 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สิน.....	77
4-51 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการสร้างอาชีพเสริม.....	78
4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน.....	79
4-53 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5-1 สรุปผลการวิจัยถึงสาเหตุหนี้สินของพนักงาน.....	82
5-2 สรุปผลการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มี ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน.....	83

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ได้ส่งผลต่อรูปแบบการดำรงชีวิต การแข่งขัน และการค้ำจุนเพื่อให้อยู่รอดในสังคม โดยเฉพาะการอยู่ในสังคมท่ามกลางวิกฤตเศรษฐกิจ กระแสทุนนิยม การแข่งขันทางวัตถุนิยม ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลกันของรายรับและรายจ่าย สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ส่งผลให้ราคา ค่าครองชีพ ภาวะความรับผิดชอบในการดูแลเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว และภาษีสังคมสูงขึ้น เป็นเหตุทำให้พนักงานและลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมต้องให้ความพยายามมากขึ้นเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดในสังคม โดยเฉพาะสังคมที่มีความนิยมหรือความต้องการยานพาหนะ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งทำให้หลายคนคิดว่า ยานพาหนะและโทรศัพท์มือถือเป็นปัจจัยที่ 5 ของการดำรงชีวิต (จุฑามาศ แก้วพิจิตร, 2552, หน้า 253)

จากข้อมูลข้างต้นประกอบกับกระแสนิยมที่เน้นการตลาด จะเห็นได้ว่าการกระตุ้นการบริโภคภาคประชาชนผ่านทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนับว่ามีผลอย่างมากในการเข้ามาแทรกแซงของระบบคุณค่าแบบทุนนิยมการค้า ที่ผสมผสานอยู่ในโฆษณา อันเป็นส่วนประกอบสำคัญสื่อสมัยใหม่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยสื่อมีบทบาทและมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการสร้างพฤติกรรมเลียนแบบและปลูกฝังค่านิยม รสนิยมในการบริโภคและทัศนคติสมัยใหม่หลายประการส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค สิ่งอุปโภค บริโภค รวมถึง สินค้าฟุ่มเฟือยต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ต่อสิ่งเร้ามากขึ้น ทำให้มนุษย์มีบรรทัดฐานและวัฒนธรรมในการประพฤติกฎปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกัน โดยบางครั้งมนุษย์อาจลืมไปว่าอะไรคือความจำเป็นพื้นฐาน หรือปัจจัย 4 อันได้แก่ เครื่องนุ่งห่ม อาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ซึ่งมนุษย์ในปัจจุบันส่วนใหญ่มิได้บริโภคเพียงเพื่อสนองตอบความจำเป็นพื้นฐานแต่เพียงอย่างเดียว บางส่วนเพื่อความหรูหรา หรือมุ่งเอาชนะด้วยการเหนือกว่า หรูหรากว่า ซึ่งมีระบบการแข่งขันประกอบกับค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเข้ามาเสริมและด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นที่มาของค่าใช้จ่ายที่เกินความสามารถในการจ่าย ภายใต้อำนาจเงินเดือนที่มีอยู่อย่างจำกัดจนเกิดเป็นภาวะหนี้สินซึ่งขยายวงกว้างขึ้นเรื่อย ๆ ไปสู่ “มนุษย์เงินเดือน” ในทุกวงการ (กิตติ สมสนั่น, 2548, หน้า 16)

นอกจากนี้แรงงานในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จากอดีตถึงปัจจุบัน มีความเป็นอยู่แร้นแค้น เนื่องจากรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อกับรายจ่าย จากผลสำรวจสถานภาพแรงงานไทย ปรากฏว่าหนี้สิน

ครัวเรือนสูงถึง 91,710 บาท (หนี้สินครัวเรือน, 2555) ค่าใช้จ่ายของแรงงานควรจะได้รับอยู่ที่ 135.84 บาท แต่อัตราค่าแรงขั้นต่ำ ในขณะนั้นกำหนดไว้เพียงวันละ 125 บาท นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธนาคารแห่งประเทศไทยที่พบว่ารายจ่ายค่าจ้างขั้นต่ำของแรงงานพบว่า ค่าใช้จ่ายของแรงงานปี 2553 ควรจะได้รับอยู่ที่ 186.8 เพื่อให้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ แต่อัตราค่าแรงขั้นต่ำในขณะนั้นวันละ 165.3 บาท (สมศจิ ศิกษมัติ, 2554)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าอัตรารายได้ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมที่ขาดความสมดุลทางด้านรายรับและรายจ่ายนั้น กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดนัยนอกระบบอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ยังมีปัจจัยอีก 2 ปัจจัยรองที่ก่อให้เกิดนัยนอกระบบคือ การใช้จ่ายเกินรายได้ และการเล่นการพนัน (วลายู ถาวรวิริยะนันท์, 2548, หน้า 30-31) ปัญหาหนี้สินที่เพิ่มพูนมากขึ้นเป็นปัญหาใหญ่ที่ซับซ้อนและยากต่อการแก้ไข ซึ่งส่งผลกระทบต่อรูปแบบการใช้ชีวิต ความเครียด ปัญหาครอบครัว ประสิทธิภาพในการทำงาน และปัญหาอื่น ๆ ซึ่งมีงานวิจัยจำนวนมากได้สนับสนุนว่าภาวะหนี้สินของพนักงาน มีผลให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานลดลง อาทิเช่น การวิจัยของ เมซี (Masi) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมพนักงาน พบว่าทุก ๆ ร้อยละ 20 ของกำลังผลิตถูกกระทบด้วยปัญหาส่วนตัวของพนักงาน ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน (Masi, 1992, pp. 156-157) และปัญหานี้สินของพนักงานส่งผลให้พนักงานกลุ่มนั้นขาดความสุขในการทำงาน เป็นพนักงานที่ไม่สนใจต่อการพัฒนาในทุกรูปแบบ และนำไปสู่ปัญหาการลาออกอีกด้วย (ธนูเดช ธานี, 2557) นอกจากนี้ข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น พนักงานที่ปฏิบัติงานในฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ต้องใช้เวลาการปฏิบัติงานไม่น้อยกับการรับ โทรศัพท์จากฝ่ายทวงหนี้ของสำนักงานกฎหมาย และการรับจดหมายทวงหนี้ของพนักงานจากสถาบันการเงิน ปัญหานี้สินดังกล่าวทำให้พนักงานที่เป็นพนักงานที่ดีจำเป็นต้องทุจริตเพื่อนำเงินไปให้หนี้ ทำให้องค์กรได้รับความสูญเสีย ทั้งในแง่ของบุคคลากรและความสูญเสียทางด้านการเงินขององค์กร อาจกล่าวได้ว่าปัญหานี้สินพนักงานไม่ใช่ปัญหาการเงินส่วนบุคคลอีกต่อไป (วิโรจน์ ลักขณาอดิศร, 2554, หน้า 11) ดังนั้นการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานเป็นประเด็นที่องค์กรควรให้ความสนใจ เพื่อพัฒนาพนักงานไปสู่การเป็นทุนมนุษย์ที่สามารถเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กรได้ถึงแม้ว่าจะมีงานวิจัยหลายเรื่องที่ทำให้การสนับสนุนว่าความเครียดจากปัญหาการเงินของพนักงานส่งผลทางลบต่อกระบวนการผลิต แต่องค์กรส่วนใหญ่รับรู้ปัญหานี้สินพนักงานว่าเป็นเพียงปัญหาในระดับพฤติกรรมทางลบ ทั้งที่มีปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลให้พนักงานขาดงาน เฉื่อยชา ทำงานผิดพลาด เกิดอุบัติเหตุ และเสียสมาธิในการทำงาน เป็นต้น เจอร์แมน และคณะ (German et al., 1996 อ้างถึงใน จุฑามาศ แก้วพิจิตร, 2552, หน้า 255) กล่าวว่า การไม่สนใจปัญหานี้สินพนักงานจะเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการผลิตขององค์กรเพราะสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

และแนวโน้มของภาวะหนี้สินของคนไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลที่เน้นถึงความไม่สมดุลระหว่างรายรับ รายจ่ายและภาวะหนี้สินของพนักงาน รวมทั้งภาวะความตึงเครียดที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรเพราะช่วยให้องค์กรทราบถึงปัญหาหนี้สินและเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาระดับฐานะทางการเงินพนักงานให้ดีขึ้น เช่น การจัดสวัสดิการ ค่าตอบแทนให้แก่พนักงานอย่างเหมาะสม และเป็นแนวทางพิจารณาอัตราเงินเดือนของพนักงาน นอกจากนี้ ยังช่วยลดค่าปฏิบัติการขององค์กร

แนวคิดที่นำเสนอการให้ความสนใจไปปัญหาการเงินของพนักงานนั้น ยังสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ยุคใหม่ที่ให้ความสำคัญต่อพนักงานว่าเป็นทุนมนุษย์และสอดคล้องกับแนวคิด การจัดการความเครียด คุณภาพชีวิตในการทำงาน ความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กร องค์กรแห่งความสุข เป็นต้น หากพนักงานในองค์กรมีปัญหาหนี้สินปัญหาที่ตามมาคือ การบริหารจัดการด้านกำลังคนจะสะดุดทันทีเพราะประสิทธิภาพในการทำงานจะลดลง พนักงานขาดความตั้งใจ ขาดสมาธิในการทำงานเกิดความเครียด เจ็บป่วย ลางานบ่อย ขาดความสามัคคี มีความขัดแย้งความสามารถในการผลิตของสถานประกอบการก็จะลดลง (จุฑามาศ แก้วพิจิตร, 2552, หน้า 254-255)

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอมาทั้งหมด ทำให้ผู้ศึกษาสนใจสาเหตุการเป็นหนี้สินพนักงานและระดับภาระหนี้สิน และวิธีการในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานทั้งส่วนตัวและองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถกำหนดข้อเสนอแนะจากข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้านี้ สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมหรือแรงงานทั่วไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงาน
2. เพื่อศึกษาความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

สมมติฐานของการวิจัย

1. สาเหตุของหนี้สินมีความสัมพันธ์กับความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้

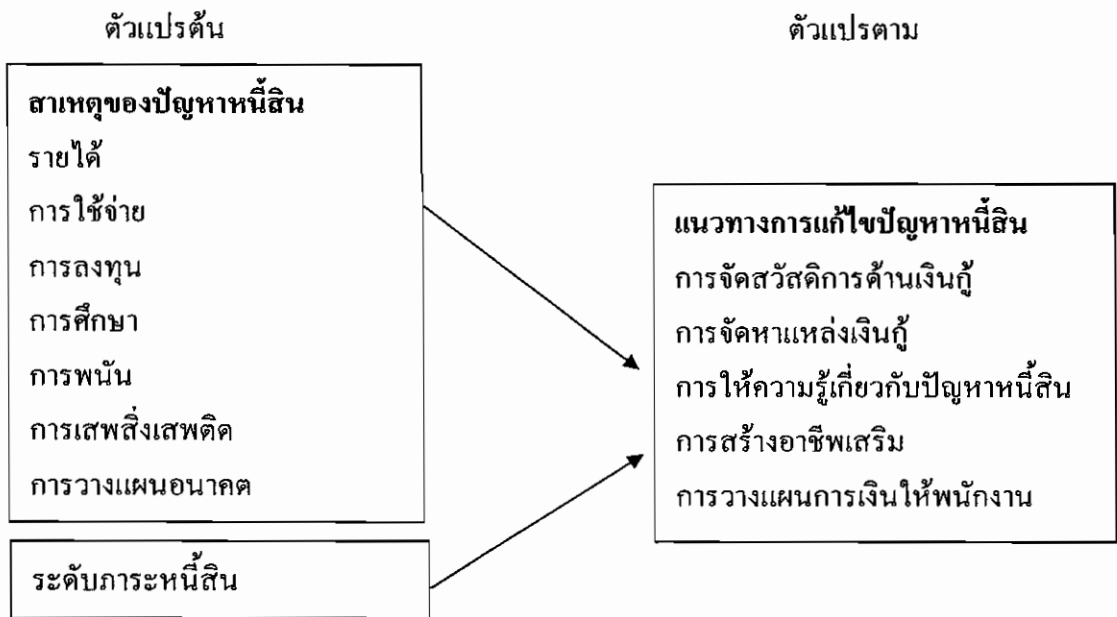
2. ระดับของภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. องค์กรทราบถึงภาวะหนี้สินและสาเหตุการเกิดปัญหาหนี้สินของพนักงาน
2. องค์กรทราบความคิดเห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน สามารถนำมาป้องกันการเกิดการลุกลามของปัญหาหนี้สิน
3. องค์กรสามารถใช้ข้อมูลสาเหตุหนี้สินและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมทำให้พนักงานได้ตระหนักในปัญหาหนี้สินของพนักงานและนำไปสู่การแก้ไขปัญหา
4. พนักงานตระหนักถึงสาเหตุปัญหาหนี้สิน นำไปสู่การลดภาวะหนี้สิน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยสาเหตุของปัญหาหนี้สินและแนวทางการแก้ไขของพนักงาน นิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง จ.ชลบุรี เป็นการรวบรวมแนวความคิดเกี่ยวกับที่มาของสาเหตุของปัญหาหนี้สิน ระดับหนี้สิน และ แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินดังแสดงในภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งจะศึกษาสาเหตุของหนี้สินและภาวะหนี้สิน ดังนี้คือ

1.1 ระดับการเป็นหนี้ของพนักงานสาเหตุที่ก่อให้เกิดหนี้ เช่น รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย การพนัน การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และสาเหตุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานที่เหมาะสมกับระดับภาวะหนี้สิน

2. ขอบเขตด้านประชากรและสถานที่

การศึกษาครั้งนี้มุ่งจะศึกษาสาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งใน จ.ชลบุรี ผู้ศึกษามุ่งศึกษาพนักงานที่ปฏิบัติงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมเท่านั้น

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการศึกษาสาเหตุหนี้สินและแนวทางการแก้ไขของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง อ. ศรีราชา จ.ชลบุรี ใช้ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูล เดือน พฤษภาคม 2556 ถึงเดือน กรกฎาคม 2556 รวมระยะเวลา 3 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

หนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่พนักงานติดค้างมีภาระผูกพันตามกฎหมาย อาจเป็นการกู้ยืมมาจากบุคคลหรือสถาบันการเงินก็ได้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ หนี้ในระบบ และ หนี้นอกระบบ

พนักงาน หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

รายได้ หมายถึง รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย รายได้ไม่แน่นอน การไม่มีรายได้เสริม

การใช้จ่าย หมายถึง การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน การรับภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพียงคนเดียว

การลงทุนในธุรกิจ หมายถึง การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อเก็งกำไร การล้มเหลวจากการกู้เงินมาประกอบธุรกิจ และการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น

การศึกษา หมายถึง การศึกษาของตนเอง และ บุตรหลาน รวมทั้งการซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา

การพนัน หมายถึง การซื้อสลากกินแบ่ง การเล่นเกมพนันฟุตบอล และหนี้สินจากการเล่นเกมพนันในบ่อนการพนัน

การเสพล้างเสพติด หมายถึง การดื่มสุรา บุหรี่ และของมีนเมา

การวางแผนอนาคต หมายถึง การสร้างบ้าน การซื้อบ้าน การซื้อที่ดิน

การจัดสวัสดิการ หมายถึง การให้กองทุนกู้ยืม แบบไม่คิดดอกเบี้ย การให้ทุนการศึกษา
บุตร

การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาหนี้สิน หมายถึง การให้ความรู้เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไข
ปัญหา อันประกอบไปด้วย การติดต่อประนอมหนี้ การลดภาระหนี้สิน

การสร้างอาชีพเสริม หมายถึง การสร้างอาชีพเสริมให้กับพนักงานนอกเหนือจากการทำ
ให้งานล่วงเวลา

การวางแผนการเงินให้พนักงาน หมายถึง การให้ความรู้ในการวางแผนจัดการด้าน
การเงินของพนักงานในระยะยาว เช่นการทำบัญชีรายได้ รายจ่ายส่วนบุคคล เป็นต้น

การจัดหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม หมายถึง การจัดหาแหล่งเงินกู้ที่มีดอกเบี้ยต่ำ เช่น
สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น

นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมใน ต.ทุ่งสุขลา อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหนี้สินและเงินกู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุของหนี้สิน
3. แนวคิดของระดับการเป็นหนี้
4. แนวคิดวิธีการแก้ไขปัญหานี้สิน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับหนี้สินและเงินกู้

ความหมายของหนี้สิน

สำหรับความหมายของหนี้สินที่นักวิชาการกล่าวถึงและนำมาใช้อ้างในการศึกษาครั้งนี้มีมุมมองทั้งแคบและกว้างแตกต่างกัน โดยนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายของหนี้สินไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542, หน้า 1251) ได้ให้ความหมายของหนี้ว่า หนี้ เป็น “เงินที่ผู้หนึ่งติดค้างอยู่จะต้องใช้ให้แก่ผู้หนึ่ง” และหนี้สิน คือนิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 ฝ่ายขึ้นไป ซึ่งฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าเจ้าหนี้ มีสิทธิจะบังคับบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าลูกหนี้ ให้กระทำการ หรือคว่นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งสอดคล้องกับ สัญชานาทอง (2554, หน้า 45) ได้ให้ระบุนความหมายของหนี้สินไว้ดังนี้ “หนี้สิน” หมายถึง จำนวนเงินที่บุคคลหรือกิจการค้าเป็นหนี้ต่อบุคคลภายนอกหรือสิทธิร้องที่บุคคลอื่นผู้เป็นเจ้าของหนี้มีต่อกิจการเป็นภาระผูกพันตามกฎหมายในปัจจุบันของกิจการอันเกิดจากรายการค้าหรือการกระทำในอดีต มีผล ทำให้กิจการต้องชำระหนี้ตามภาระที่ได้ผูกพันนั้น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับจริยาภักดิ์ธรรานันท์ (2546, หน้า 4 อ้างถึงใน คณิต แก่นจันทร์, 2548) ที่กล่าวว่า “หนี้” หมายถึง ความเชื่อและความไว้วางใจระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ในการที่จะให้ลูกหนี้กู้ยืม โดยมีสัญญากำหนดเงื่อนไข และเงื่อนไข การชำระหนี้สินคืนในอนาคต หรือ “หนี้” หมายถึง ความเชื่อ โดยมีวิวัฒนาการมาจากระบบเศรษฐกิจ เรียกว่า “Barter economic” ต่อมาได้พัฒนาเข้าสู่ระยะที่มนุษย์ได้หาวิธีเพื่อให้เกิดความสะดวกในการแลกเปลี่ยน โดยนำวัตถุหรือแร่ธาตุเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนโดยเรียก

วัตถุประสงค์ว่า “เงินตรา”

นอกจากนี้ สุภัชชา นาทอง (2554, หน้า 47) ยังได้ให้คำจำกัดความของ หนี้ในระบบ ไว้ว่า “หนี้ในระบบ” คือหนี้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เออาร์เคเอเปรียบหนี้ โดยเขียนการสัญญา ไม่ตรงกับเงินกู้จริง หรือคิดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าที่กฎหมายกำหนด ซึ่งสามารถพบเห็นได้ทั่วไปคือ ตามใบปลิวเงินค่วนตามตู้โทรศัพท์ เส้าไฟฟ้า หรือ สะพานลอย เป็นต้น หนี้ในระบบ คือหนี้ที่ ถูกต้องตามกฎหมาย สัญญาระบุไว้เท่าไร ลูกหนี้ก็ได้รับเงินตามระบุไว้ในสัญญาเท่าและเจ้าหนี้ ก็เรียกเก็บดอกเบี้ยไม่เกินกฎหมายกำหนด โดยเจ้าหนี้ประเภทนี้แบ่งเป็นสามประเภทคือ

1. เจ้าหนี้สถาบันการเงินที่เป็นธนาคาร ได้แก่ ธนาคารต่าง ๆ ที่ให้บริการสินเชื่อ
2. เจ้าหนี้สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร เช่นผู้ให้บริการสินเชื่อต่าง ๆ ทั้ง สินเชื่อเงินสด สินเชื่อเช่าซื้อ หรือ บัตรเครดิต
3. เจ้าหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งให้กู้ยืมเงิน สำหรับดอกเบี้ยที่กฎหมายกำหนดอนุญาต ให้เจ้าหนี้ที่เรียกเก็บจากลูกหนี้ได้นั้น ถ้าเป็นเจ้าหนี้ที่สถาบันการเงินทั้งแบงก์และนันทแบงก์ ก็จะ คิดดอกเบี้ย ได้ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ส่วนเจ้าหนี้ที่เป็นบุคคลทั่วไป กฎหมายให้คิดดอกเบี้ย ได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าต่อปี หรือร้อยละห้าสตึงต่อเดือนเท่านั้น ถ้าสัญญาเงินกู้ที่เขียน ไปเป็นลายลักษณ์อักษรฉบับใดระบุดอกเบี้ยเกินร้อยละสิบห้าต่อปี ดอกเบี้ยทั้งหมดถือเป็น โฆษณา เฉพาะเงินต้น เท่านั้นที่มีผลฟ้องร้องกันได้ (คำริน เกลิมวงศ์, 2548 อ้างถึงใน วิทยา เจียรพันธ์, 2553) โดยสรุปแล้ว ความหมายของ หนี้สิน สามารถสรุปได้ดังนี้ “จำนวนเงินที่บุคคลหนึ่งคิดค้างมีภาระผูกพันตาม กฎหมาย อาจเป็นการกู้ยืมมาจากบุคคลหรือสถาบันการเงินก็ได้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ หนี้ในระบบ และ หนี้ในระบบ”

แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการเป็นหนี้

แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการเป็นหนี้

สำหรับสาเหตุการเป็นหนี้ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงและนำมาใช้อ้างในการศึกษาครั้งนี้ มีมุมมองทั้งแคบและกว้างแตกต่างกัน โดยนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายของ หนี้สิน ไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2554) สํารวจ ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสาเหตุของหนี้สินแยกตามวัตถุประสงค์ของการและ จำแนกตามแหล่งเงินกู้ ดังตาราง ที่ 2-1 และ 2-2

ตารางที่ 2-1 สาเหตุของหนี้สินแยกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม

(หน่วย: บาท)

วัตถุประสงค์การกู้ยืม	ปี2545	ปี2547	ปี2549	ปี2550	ปี2552
จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม					
เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน		38,140	39,298	36,508	46,253
ใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน		38140	39298	36508	46253
ใช้จ่ายอุปโภคบริโภคอื่น ๆ		30607	32156	38909	41407
ใช้ในการศึกษา			3982	3130	3545
ใช้ในการทำธุรกิจ	16597	15888	21368	16766	21893
ใช้ในการทำการเกษตร	12071	16952	16507	17711	19085
หนี้อื่นๆ(เช่น หนี้จากการค้าประกันฯลฯ)	1413	2984	3274	3657	2454

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2554)

ตารางที่ 2-2 สาเหตุของหนี้สินแยกตามแหล่งเงินกู้

(หน่วย: บาท)

แหล่งเงินกู้	ปี2545	ปี2547	ปี2549	ปี2550	ปี2552
หนี้ในระบบ			108304	109826	127715
หนี้นอกระบบ			8280	6855	6984

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2554)

จากตารางที่ 2-1 และ 2-2 เป็นข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ แสดงให้ทราบถึงแนวโน้มการมีหนี้สิน จำแนกตามวัตถุประสงค์การกู้ยืมมาเพื่อ การใช้จ่ายในครัวเรือน และ การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคมากที่สุด โดยเป็นหนี้ในระบบมากกว่าหนี้นอกระบบ

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้กล่าวถึงสาเหตุหนี้สินในประเด็นที่ต่างออกไป ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2-3 สรุปสาเหตุปัญหาหนี้สิน

แหล่งข้อมูล	สาเหตุปัญหาหนี้สิน						
	รายได้ไม่	การใช้	การ	การ	การเสฟ	การ	การ
	เพียงพอ	จ่าย	ลงทุนใน	ศึกษา	สิ่งเสฟ	พนัน	วางแผน
	ต่อรายจ่าย	ฟุ่มเฟือย	ธุรกิจ		ติด		อนาคต
พระไพศาล วิสาโล		✓					
สุภชชา นาทอง	✓	✓					
จุฑามาศ แก้วพิจิตร	✓	✓					
เริงฤทธิ์ ตั้งสิริโชค	✓	✓					
โอพาร		✓	✓				
ภัทรกอบกิตต์							
สุวรรณา	✓	✓	✓				
คปนิยากรกช				✓			
เฉลิมศรี ชุมเกษิณ	✓						✓
ประสิทธิ์ ผาสุก	✓		✓		✓		
Robert M Townsend	✓				✓	✓	
กมลวรรณ พาลีก		✓			✓	✓	
หนังสือพิมพ์เดลินิวส์					✓		✓

เริงฤทธิ์ ตั้งสิริโชค (2550, หน้า 83-88) ได้นำเสนอถึงสาเหตุที่ไม่มีเงินเก็บและเป็นที่มาของปัญหาที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายอันเป็นผลมาจากการเลียนแบบพฤติกรรมผู้อื่นเมื่อเห็นบุคคลอื่นทำอะไรก็ทำตาม ไม่ว่าจะเป็นการซื้อเสื้อผ้า เครื่องประดับ การแต่งตัว หรือแม้กระทั่งทำทางกริยากี่ตาม โดยไม่มีการคำนึงถึงรายได้ที่มีต่อเดือน และต้องไปก่อหนี้โดยการยืมจากเพื่อนร่วมงาน ทั้งนี้รวมไปถึงการบริโภคของที่มีราคาเกินกว่ารายได้ของตนเอง โดยไม่ได้มีการพิจารณาถึงจากความเป็นจริงของการใช้สินค้านั้นเป็นหลัก เช่น การเลือกซื้อเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้าแทนการเลือกซื้อจากร้านค้าใกล้บ้าน เป็นต้น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ สุภชชา นาทอง (2554, หน้า 52) เมื่อจำแนกโดยสาเหตุการก่อหนี้สิน ที่สำคัญซึ่งทำให้เกิดปัญหาหนี้สินมากมาย คือ

1. ความอยากมียากได้ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเกิดจากความลุ่มหลง ยึดติดกับวัตถุและความไม่รู้จักพอ หลงอยู่กับกระแสทางการตลาด ตามให้ทันกระแส จนสุดท้ายต้องก่อหนี้สินเพื่อสนอง

ความต้องการของตนเอง โดยเฉพาะพนักงานเงินเดือนที่หลงติดอยู่กับกระแสแฟชั่น ทั้งแฟชั่นการแต่งกาย การรับประทานอาหาร หรือการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือที่เปลี่ยนกันบ่อยครั้งในขณะที่ราคามือถือค่อนข้างแพง

2. การมีหนี้สูงเกินตัว โดยบุคคลที่มีค่านิยมในการบริโภคที่สูง แต่มีรายได้ต่ำ คือการมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ ยกตัวอย่างเช่น ทำงานมีรายได้ 100 บาท แต่มีค่าใช้จ่ายถึง 200 บาท เป็นต้น

3. ขาดวินัยในการใช้จ่ายเงินซึ่งสาเหตุของการไม่มีวินัยในการใช้จ่ายเงินเป็นปัญหาที่สำคัญที่ทำให้คนรุ่นใหม่มีภาวะการเงินที่ย่ำแย่ สิ่งหนึ่งที่พึงระวังคือ บัตรเครดิต เพราะสามารถใช้จ่ายได้คล่อง แม้ไม่มีเงินสดติดตัว โดยมีทุนได้ระวางว่าได้นำเงินในอนาคตมาใช้เมื่อทราบอีกทีก็มีภาระหนี้สินก้อนโต เหตุการณ์เหล่านี้เป็นสาเหตุมาจากการขาดวินัยทางการเงิน การไม่ประมาณตนเอง และที่สำคัญคือการขาดทำบัญชีครัวเรือน

4. ค่าครองชีพกับรายจ่ายไม่สมดุลกัน เนื่องจากว่ายุคนี้เป็นยุคกระแสนิยมแพร่ระบาดหนักมีเรื่องให้ต้องจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ขณะเงินเดือนมักไม่ขยับตามส่งผลให้เกิดสภาวะค่าครองชีพและรายได้ในปัจจุบันไม่สมดุลกันจึงมีเงินไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย และยังสอดคล้องกับ จูทามาส แก้วพิจิตร (2552, หน้า 256) ได้สรุปการที่คนเป็นหนี้ มี 2 สาเหตุที่สำคัญ คือ ทศนคติทางการเงินและพฤติกรรมการใช้เงิน ในส่วนทศนคติทางการเงินจะอาศัยกรอบแนวคิดของเศรษฐศาสตร์จิตวิทยา (Economic psychology) ซึ่งมีนักคิดคนสำคัญ อาทิ Livingstone and Lunt (1992) ซึ่งศึกษาองค์ประกอบระดับหนึ่งส่วนบุคคลและการจ่ายคืน พบว่าปัจจัยทางด้านทัศนคติ (Attitudinal factors) ของปัจเจกบุคคลที่เห็นด้วยและต่อต้านการเป็นหนี้ เป็นกุญแจสำคัญกับการเป็นหนี้ ซึ่งผลการค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับการค้นพบของ Lea, Webley and Levine (1993) อ้างถึงใน จูทามาส แก้วพิจิตร, 2552, หน้า 256) ที่พบว่าระดับการเป็นหนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านทัศนคติและเตือนว่า การยอมรับทัศนคติการเป็นหนี้ จนถึงขั้นการเป็นหนี้ระดับสูง และการเพิ่มหนี้อย่างต่อเนื่องจะนำไปสู่วัฒนธรรมการเป็นหนี้ที่ไม่สามารถจัดการได้ สำหรับพฤติกรรมการใช้เงินทำให้เป็นหนี้ German and others (1996 อ้างถึงใน จูทามาส แก้วพิจิตร, 2552, หน้า 256) ได้ยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าวประกอบด้วย การใช้จ่ายเงินการความจำเป็นน้อย ๆ การใช้จ่ายเงินเครดิตที่มีอยู่เป็นประจำ การสั่งจ่ายเช็คที่ไม่สามารถขึ้นเงินได้ การมีทุนสำรองฉุกเฉินต่ำ หรือไม่มีเลย จำนวนภาระหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ที่มี การเบิกเงินสดล่วงหน้าจากบัตรเครดิต การกู้เงินจากกองทุนกู้ยืม การไม่แบ่งเงินบางส่วนเพื่อการวางแผนเมื่อเกษียณอายุ การถูกจำกัดอยู่ในประเภทบุคคลล้มละลาย

นอกจากนี้ นาวาโทหญิง เฉลิมศรี ชุมเกษียณ (2550, หน้า 89) ได้สรุปสาเหตุหนี้สินของข้าราชการทหารเรือมาจากรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย การกู้เงินเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ ประกอบ

กับมีความต้องการ ไม่สิ้นสุดนอกจากกู้เพื่อซื้อบ้านแล้วก็กู้เพื่อซื้อรถยนต์ เมื่อกู้ไประยะเวลาานเข้า ก็ไม่สามารถกู้จากสถาบันการเงินได้จึงกู้จากแหล่งอื่น แต่ไม่สามารถชำระได้จึงมีหนี้สินเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ ประสิทธิ์ ผาสุก (2550, หน้า 53-55) ได้สรุปสาเหตุของปัญหาหนี้สินนอกระบบว่าเป็นสาเหตุมาจากการใช้จ่ายในครอบครัว เป็นทุนสำหรับการศึกษาตนเองและคนในครอบครัว ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย การผ่อนชำระรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การเล่นเกมพนัน การขาดทุนจากการประกอบธุรกิจ การถูกโกง การถูกหลอก การว่างงาน การขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ ราคาผลผลิตตกต่ำ และ Robert (2008) ได้สรุปสาเหตุของการกู้เงินของประชาชนว่า ประชาชนในโครงการกองทุนหมู่บ้านเพื่อซื้อสุรา บุหรี่ การซ่อมแซมบ้านและการศึกษา อย่างไรก็ตาม ปัญหาใหญ่ที่สุดของประชาชนเป็นปัญหาเนื่องมาจากความแตกต่างกันระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ในขณะที่ โอพาร์ ภทรกอบกิตติ์ (2549, หน้า 23-28) ได้นำเสนอว่า สินเชื่อบุคคลในอเมริกาและหนี้อื่น ๆ ที่อยู่ในประเภทเดียวกันนี้เพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อจำแนกตามผู้กู้เงินเป็น 4 แบบคือ

1. พวกคาดหวัง คนกลุ่มนี้มองสินเชื่อในแง่ดีและอยู่กับความคิดที่ว่าตนเองสามารถจ่ายหนี้เหล่านั้นได้โดยบุคคลเหล่านี้จะมองเพียงแต่ยอดที่จะต้องจ่ายในแต่ละเดือน แต่ไม่มีมองจำนวนหนี้ที่มีการกู้ยืมมาทั้งหมดว่าเป็นจำนวนเงินเท่าไร
2. พวกฟุ่มเฟือย เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ใช้เงินซื้อสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองรู้สึกดีขึ้น เพื่อคลายเครียดและหลบหนีปัญหา บริโภคสินค้าที่ทันสมัยอยู่เสมอ
3. พวกอยากได้ หนึ่งในผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด เมื่อปี 1960 ได้ศึกษาความสำคัญของการมีวินัยกับความสำเร็จในอนาคต ได้ทำวิจัยกับเด็กอายุ 4 ขวบที่กำลังหิว พวกเขา มีทางเลือก 2 ทาง หากรับประทานมาชเมลโล่ ทันทีจะได้รับเพียง 1 อัน หากรอ 15-20 นาทีจะได้รับ 2 อัน มีเด็กที่เลือกรับประทานทันที และเด็กจำนวนหนึ่งที่รอ เมื่อภายหลังจบการศึกษาพบว่าเด็กที่รับประทานทันทีเป็นกลุ่มคนที่มีความรักและความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ไม่มีความอดทนและข่มใจนำมาซึ่งแรงจูงใจที่อยากได้อยู่ตลอดเวลา ไม่พึงพอใจในหน้าที่การงานและมีรายได้น้อย และเกิดการซื้อก่อนจ่ายทีหลังนำมาซึ่งปัญหาหนี้สิน กลุ่มที่ระงับการได้รับความพึงพอใจในขณะนั้นเพื่อรอมาชเมลโล่อันที่ 2 นั้นเป็นคนที่มีประสิทธิภาพมองโลกในแง่ดี ด้วยความอดทน รอความพึงพอใจและก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ทำให้พวกเขามีรายได้มากกว่า การวิจัยครั้งนี้ได้ข้อสรุปคือ บุคคลที่อยากได้มีความต้องการทันที และธุรกิจสินเชื่อคือ สิ่งที่สนองตอบความต้องการได้ทันทีเกิดการซื้อก่อนจ่ายทีหลังเกิดเป็นปัญหาในอนาคต
4. ผู้พิชิต คือบุคคลที่ก่อนนี้ แค้นนำเงินที่เป็นหนี้ นั้น ไปลงทุนและได้กำไรจากการลงทุน ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าจะต้องจ่ายดอกเบี้ยให้กับทางธนาคาร

นอกจากนี้ พระไพศาล วิสาโล (2549) ได้กล่าวว่ารูปแบบของการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไป จากสังคมเกษตรที่ผลิตเอง เปลี่ยนมาเป็นสังคมที่ใช้เงินเป็นสื่อกลางในการบริโภค การบริโภคโดยมีเงินเป็นสื่อกลางและความนิยมในการบริโภคสิ่งต่าง ๆ ตามกระแสสิ่งเหล่านี้คือการบริโภคนิยม เพราะยังมีการครอบครองสิ่งของมากเกินไปก่อให้เกิดเป็นทัศนคติแบบวัตถุนิยมเป็นการบริโภคที่บริโภคมากกว่าปัจจัยพื้นฐาน เป็นการบริโภคที่เกินความจำเป็นและไหลไปตามกระแสโฆษณา

นอกจากนี้กมลวรรณ พาสีก (2554, หน้า 32-37) ได้จำแนกสาเหตุของปัญหาหนี้สินโดยจำแนกตามสาเหตุของหนี้สินนอกระบบไว้ดังนี้

1. การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ที่มาจากค่า ที่นิยมทางวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต ใช้ชีวิตเกินฐานะของตนเอง เป็นหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่นการซื้อสินค้าตามความนิยมไม่ใช่ตามความจำเป็น
2. การติดการพนัน เกิดจากจิตใจจดจ่อที่การพนันเมื่อเล่นแล้วเสีย มีความต้องการนำเงินที่เสียไปกลับมา หรือเมื่อเล่นได้เงินจำนวนมากไม่สามารถหยุดได้ ไม่สามารถควบคุมจิตใจตนเองได้ ไม่สามารถเลิกการพนัน และมีพฤติกรรมที่ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินมาเล่นการพนัน รวมทั้งการลักขโมย การกู้ยืม
3. การติดสุรา มีความต้องการดื่มซ้ำ ๆ ไม่สามารถระงับจิตใจได้ บางรายติดสุราจนเกิดอาการพิษสุราเรื้อรัง ไม่สามารถหยุดดื่มได้ หากไม่ดื่มร่างกายมีปฏิกิริยาทำให้จำเป็นต้องดื่มอย่างต่อเนื่องเมื่อไม่มีเงินซื้อที่มีความจำเป็นต้องไปกู้ยืมมาเพื่อซื้อสุรา
4. ยาเสพติดเกิดจากการถูกหลอกลวงไม่ทราบว่าเป็นยาหรือยาที่รับประทานเป็นยาเสพติด โดยการเชื่อคำชักชวนของเพื่อนว่ารับประทานไปทำให้ร่างกายมีกำลังเพิ่มขึ้น แก้อาการอ่อนเพลีย และต้องการเข้ากลุ่มกับเพื่อนจึงเสพยา

อย่างไรก็ตาม สุวรรณดา ตปนียากรกช (2552, หน้า 18) กล่าวถึงการวิเคราะห์การก่อหนี้ของฝ่ายนโยบายความเสี่งธนาคารแห่งประเทศไทยว่า การก่อหนี้มีอยู่ 3 รูปแบบคือ

1. การก่อหนี้เพื่อการลงทุนหารายได้ซึ่งมาจากการวางแผนสร้างอนาคต เช่น การขอกู้เงินเพื่อมาลงทุนทำธุรกิจ
2. การก่อหนี้มาเพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน อันประกอบไปด้วย ค่าเล่าเรียนบุตร หรือค่าใช้จ่ายเมื่อเจ็บป่วยเป็นต้น
3. การก่อหนี้มาเพื่อใช้จ่ายเพื่อซื้อของตามใจชอบ และหนี้ชนิดนี้เป็นหนี้ที่น่ากลัวที่สุดอันประกอบไปด้วยการใช้เงินผ่านบัตรเครดิต หรือสินเชื่อต่าง ๆ เพื่อซื้อของ โดยที่กลุ่มคนเหล่านี้ลืมไปว่า เมื่อเวลาจ่ายคืนนั้นต้องจ่ายคืนทั้งต้นและดอกเบี้ยที่สูงมาก

ในขณะที่หนังสือพิมพ์เคลนิวิสต์ ในข่าวเรื่อง หัวอกแรงงานไทยวันนี้ปัญหาหนี้สินยังเป็นปัญหาใหญ่ (2556) ได้นำเสนอการสำรวจปัญหาแรงงานของ วन्दุสิต โพล์ พบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่มีปัญหาหนี้สิน อันเนื่องมาจากการผ่อนชำระบ้านผ่อนชำระค่ายานพาหนะ ชำระค่าเล่าเรียนให้บุตรหลานและมีภาระค่าใช้จ่ายมาก

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่าสาเหตุของหนี้สินมาจากสาเหตุใหญ่ ดังต่อไปนี้ ด้านรายได้ อันเนื่องมาจากรายได้ที่ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ด้านการใช้จ่าย มาจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว ด้านการลงทุน มาจากการกู้เพื่อลงทุนในธุรกิจ ด้านการเสพล้างเสพลัด มาจากการการกู้เงินเพื่อซื้อ สุรา บุหรี่ และ สิ่งเสพลัดอื่น ๆ ด้านการศึกษา มาจาก การกู้เพื่อชำระค่าเล่าเรียนให้ตนเองและบุตรหลาน ด้านการวางแผนอนาคต มาจากการกู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย

แนวคิดระดับการเป็นหนี้สิน

แนวคิดระดับการเป็นหนี้

แนวคิดระดับการเป็นหนี้มีนักวิชาการที่มีแนวคิดระดับการเป็นหนี้สินในแต่ละระดับในมุมมองที่แตกต่างกัน โดยหลายท่านได้อธิบายระดับการเป็นหนี้สินดังตารางที่ 2-4 ดังนี้

ตารางที่ 2-4 สรุปแนวคิดของระดับภาระหนี้สิน

แหล่งที่มา	ระดับภาระหนี้สิน		
	ระดับภาระหนี้สินน้อย	ระดับภาระหนี้สินปานกลาง	ระดับภาระหนี้สินมาก
สุภัชชา นาทอง		ร้อยละ 30 ของรายได้	มากกว่าร้อยละ 40 ของรายได้
อัจฉรา โยมสินธุ์	ร้อยละ 20 ของรายได้	ร้อยละ 30 ของรายได้	
	รวม	รวม	
เคฟ	ร้อยละ 20 ของรายได้	ร้อยละ 40 ของรายได้	มากกว่าร้อยละ 50 ของรายได้รวม
	รวม	รวม	

ตารางที่ 2-4 (ต่อ)

แหล่งที่มา	ระดับภาระหนี้สิน		
	ระดับ ภาระหนี้สินน้อย	ระดับ ภาระหนี้สินปานกลาง	ระดับ ภาระหนี้สินมาก
อมิตา อริยอัชฌา ชาติชาย พุฒนาวิชัย	ร้อยละ 15 ของรายได้รวม	ร้อยละ 30 ของรายได้รวม ร้อยละ 40 ของรายได้	มากกว่าร้อยละ 40 ขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 40 ของ รายได้
สุขใจ น้ำผุด		ร้อยละ 20 ของรายได้รวม	

สุภัชชา นาทอง (2554, หน้า 55-57) ได้เสนอแนวคิดของระดับการเป็นหนี้ว่าให้พิจารณาจำนวนรายได้ว่าเพียงพอต่อรายจ่ายหรือไม่ รวมถึงให้พิจารณาไปถึงว่ามีเหลือพอสำหรับเก็บออมและไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินหรือไม่ มีนักวิชาการหลายคนให้ได้ข้อคิดของหนี้สินที่ยอมรับได้ของคน ๆ หนึ่งว่า ถ้าหากอยากมีชีวิตที่ปราศจากทุกข์ให้มีหนี้สินไม่เกิน ร้อยละ 30 ของรายได้ หากบางรายที่มีการกู้ยืมสำหรับซื้อยานพาหนะหรือที่อยู่อาศัยด้วย ก็ไม่ควรเกินร้อยละ 40 ของรายได้ สอดคล้องกับ อัจฉรา โยมสินธุ์ (2553, หน้า 71-75) ระบุว่า หนี้ที่กำลังจะเกิดขึ้น เป็นหนี้ที่มี “จำนวนเหมาะสม” จริง ๆ เพราะเมื่อเป็นหนี้ภาระผูกพันทางการเงินในอนาคตจะเกิดขึ้นเราต้องจัดสรรเงินสำหรับใช้จ่ายในอนาคต มาจ่าย ที่กำลังจะสร้างขึ้นในปัจจุบัน การคำนวณรายรับรายจ่ายตลอดระยะเวลาของการเป็นหนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องตั้งสติคิดให้รอบคอบก่อนจะเป็นหนี้ มีเอกสารทางการเงินของต่างประเทศ มี กฎที่ว่าด้วย 20/ 10 บอกไว้ว่าถ้าอยากมีชีวิตที่ปกติสุขเราไม่ควรมียอด รวมเกินกว่า 20 % ของรายได้ทั้งปี และไม่ควรผ่อน เกินกว่า 10 % ของรายได้ในแต่ละเดือน ทั้งนี้ไม่รวม จากการซื้อบ้าน หรือหากต้องใช้บัตรเครดิตก็ไม่ควรใช้เกิน 30 % ของวงเงินสินเชื่อ เพราะวงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัตินั้นจะมากกว่ารายได้ที่หาได้ในแต่ละเดือนประมาณ 2-5 เท่า การใช้เต็มวงเงินจะทำให้เราไม่สามารถจ่ายหนี้ทั้งหมดได้ทุกเดือน และชาติชาย พุฒนาวิชัย (2550, หน้า 155) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการมีภาระหนี้ที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้มีภาระที่หนักเกินไปในการชำระหนี้ จำเป็นต้องวางแผนการเงินให้ดี ต้องคำนึงถึงความสามารถในการผ่อนชำระ ซึ่งข้อมูลจากศูนย์วิจัยของธนาคารกสิกรไทยแนะนำว่าหากมียอดค่าใช้จ่ายประมาณร้อยละ 70-80 ของรายได้ ไม่ควรที่จะก่อหนี้ที่เป็นหนี้ อสังหาริมทรัพย์ เพราะมีความเสี่ยงสูงในด้านความสามารถในการชำระ สำหรับกลุ่มที่มีการใช้จ่ายต่อเดือนประมาณร้อยละ 60 ของรายได้มีความสามารถในการก่อหนี้เพื่อสะสมทรัพย์ได้ แต่ทั้งนี้เมื่อรวมภาระหนี้ทั้งหมดก็ไม่เกินร้อยละ 40 ของรายได้ นอกจากนี้ David (2011) ได้ให้คำแนะนำ

ไว้ในเรื่อง 5 tips for staying under your own debt ceiling ว่า ควรระมัดระวังหนี้รวมของบุคคลซึ่งสอดคล้องกับมูลนิธิที่ปรึกษาเครดิตแห่งชาติสหรัฐฯ แนะนำว่าให้ดูค่าใช้จ่ายเรื่องบ้านรวมไปถึงการจ้างงานคือการนำบ้าน ที่ดิน ฯลฯ ไปค้ำหนี้ไว้ทั้งหมดแล้วควรรวมกันไม่ควรเกินร้อยละ 30 ของรายได้รวมและหนี้สินอื่น ๆ เช่น บัตรเครดิต ผ่อนรถ ฯลฯ ไม่ควรเกินร้อยละ 20 และเมื่อรวมกันแล้วไม่ควรเกินร้อยละ 50 ของรายได้รวมต้องมีความมั่นใจว่าไม่มีภาระหนี้สินมากเกินไป ยอดรวมของภาระหนี้ไม่ควรเกินร้อยละ 40 ของรายได้รวม ในขณะที่ สุขใจ น้าผุค (2551, หน้า 85) ได้ให้ข้อเสนอแนะการพิจารณาการใช้เครดิตที่ไม่เหมาะสมและเป็นสัญญาณอันตรายอันจะเป็นการนำไปสู่การก่อปัญหาทางด้านการเงินไว้ดังต่อไปนี้

1. อยู่ในภาวะที่จะต้องกู้มาเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
2. กู้มาใช้ในขณะที่ไม่มีอะไรเลย รวมถึงค่าน้ำค่าไฟ ก็ไม่สามารถจ่ายได้
3. การกู้หนี้ใหม่มาเพื่อชำระหนี้เก่า ยกเว้น เป็นการกู้ดอกเบี้ยที่ต่ำกว่า
4. มีหนี้สินมากกว่าร้อยละ 20 ของรายได้สุทธิต่อเดือน ทั้งนี้ไม่รวมหนี้ สำหรับที่อยู่

เกิดปัญหาการจ่ายเช็คโดยไม่มีเงิน

5. เงินสดสำรองไม่มีอยู่ในบัญชี
6. กำลังถูกติดตามทวงหนี้จากบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลาย

อย่างไรก็ตาม อมิตตา อริยอัชฌา (2550, หน้า 17-18) ได้เสนอแนวทางในการพิจารณาตนเองจากความรุนแรงของปัญหาหนี้สินไว้ดังนี้

1. การไม่มีเงินเก็บในธนาคารเลย
2. การต้องชำระบัตรเครดิต ด้วยการ “ชำระขั้นต่ำสุด”
3. การเริ่มชำระค่าสินค้าในชีวิตประจำวันจากเงินสด ด้วยบัตรเครดิต
4. การมีรายได้เข้ามาในบ้าน ทั้งเงินเดือนและโบนัส จำเป็นต้องนำไปจ่ายหนี้ก่อน
5. การมีบัตรเครดิตที่ใช้ประจำตั้งแต่ 3 ใบขึ้นไป
6. การลดหนี้ในเดือนนี้ได้เท่าไร ก็สามารเพิ่มพูนหนี้เดือนถัดไปได้มากเท่าตัว
7. การรับทราบว่าเป็นหนี้วงเงินบัตรแต่ละบัตรเกือบเต็ม หรือ เต็มแล้ว
8. การต้องกังวลตลอดเวลาว่า รายได้จะมีมาทันจ่ายหนี้หรือไม่ และสัปดาห์สุดท้ายของ

เดือนต้องคอยระวังกังวลว่าจะมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคหรือไม่

9. การไม่รับรู้ที่จริงมียอดหนี้ทั้งหมดเท่าไร
10. การจำเป็นต้องกดเงินสดจากบัตรเครดิตหรือบัตรกดเงินสด ใบใดใบหนึ่งเพื่อมาชำระบัตรใบหนึ่งบัตรได้

11. การถูกปฏิเสธการให้สินเชื่อจากสถาบันการเงิน

12. การที่มีการแจ้งเช็คค้าง
 13. การได้รับโทรศัพท์ทวงหนี้
 14. การต้องปิดบังคนรักหรือคนในครอบครัว รวมทั้งต้องหาวิธีไม่ให้เห็นใบแจ้งหนี้
- นอกจากนี้ให้สังเกตเพิ่มเติมด้วยว่าหากพบว่าตนเองมีเหตุการณ์ที่กล่าวมาเพียงหนึ่งข้อ นั้นแสดงถึงการมีปัญหาหนี้สิน และหากมีปัญหามากกว่า 1 ข้อนั้นหมายถึงว่าระดับปัญหาหนี้สิน อยู่ในระดับที่อันตราย

อมิตตา อริยอัชฌา (2549, หน้า 64-65) ได้เสนอแนวคิดเรื่องระดับการเป็นหนี้ให้พิจารณาจากรายได้และจำนวนหนี้สินที่พึงมีโดยแนะนำว่าให้นำรายได้ทั้งหมดมาคำนวณ กับภาระหนี้สินระหว่างร้อยละ 15 และร้อยละ 20 ยกตัวอย่างเช่น มีรายได้เดือนละ 30,000 บาท เมื่อนำตัวเลขร้อยละ 15 และร้อยละ 20 ไปคำนวณจะได้ผลลัพธ์ คือ 4,500 และ 6,000 นั้นหมายถึง หากมีภาระหนี้สินระหว่าง 4,500 ถึง 6,000 ถือว่าไม่มีภาระหนี้สินมากเกินไป หากมีภาระหนี้สินมากกว่านี้ให้เริ่มพิจารณาถึงทางแก้ปัญหาหนี้สินทันที

จากแนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการที่กล่าวมานั้นสามารถสรุประดับของภาระหนี้สินได้ว่า ระดับหนี้สินน้อยควรมีภาระหนี้สินไม่เกินร้อยละ 30 เมื่อเทียบกับรายได้ในแต่ละเดือน ระดับภาระหนี้สินปานกลางควรมีระดับภาระหนี้สินไม่เกินร้อยละ 40 เมื่อเทียบกับรายได้ในแต่ละเดือน และระดับภาระหนี้สินมากมีระดับภาระหนี้สินมากกว่าร้อยละ 40 เมื่อเทียบกับรายได้ในแต่ละเดือน

แนวคิดการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

แนวคิดการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

แนวคิดการแก้ไขปัญหาหนี้สินมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดการแก้ไขปัญหาหนี้สินทั้งมุมมองในส่วนพนักงานและองค์กร

จินตนา เอกสุข (2549, หน้า 71-75) ได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ส่วนบุคคลไว้คร่าว ๆ อันประกอบไปด้วย การลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้น้อยลง การหารายได้เสริมจากการทำงาน และรวมไปถึงการหาแหล่งเงินกู้มีปลอดดอกเบี้ยเพื่อปิดบัญชีหนี้สิน

นอกจากนี้ อมิตตา อริยอัชฌา (2550, หน้า 53-60) ได้นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สินไว้ 3 ประการโดย

1. การวางแผนการใช้จ่าย โดยการทำบัญชีครัวเรือน สร้างรายการที่เป็นรายรับและสร้างรายการที่เป็นรายจ่ายทั้งหมด ในแต่ละเดือน รวมทั้งสร้างแผนปลดหนี้ โดยกำหนด รายการหนี้เงินต้น อัตราดอกเบี้ย และยอดเงินที่สามารถชำระ ระยะเวลาในการใช้คืน ของเจ้าหนี้แต่ละรายการ โดยกำหนดว่าหากเจ้าหนี้รายใดหมดก่อน นำเงินไปชำระยังรายการถัดไป

2. การไม่สร้างหนี้เพิ่มอย่างเด็ดขาด โดยการไม่ใช้บัตรเครดิต หรือกู้เงินเพิ่มเติม หากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้ใช้เงินสดแทน รวมถึงการลดรายจ่าย และคำนิยมในการรับประทานอาหาร เช่น รับประทานอาหารจากข้างทางแทนการรับประทานอาหารในห้องอาหารที่มีราคาแพง

3. ต่อรองเงื่อนไขและเปลี่ยนโครงสร้างหนี้ ด้วยการนัดเจรจาต่อรองกับเจ้าหนี้เพื่อหาข้อยุติร่วมกัน รวมถึงขอชำระเฉพาะส่วนที่เป็นดอกเบี้ยในอัตราจริงไม่ใช่อัตราที่บวกค่าปรับล่าช้า นอกจากนี้ยังให้หาแหล่งเงินกู้ใหม่เพื่อปิดบัญชีโดยหาจากแหล่งที่มีดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าหรือปลอดดอกเบี้ย

ทั้งนี้สามารถสรุปแล้ว 3 วิธีการในการปลดหนี้คือ

1. การจัดลำดับสิ่งที่จะต้องทำใหม่ทั้งหมด และแน่วแน่กับการปลดหนี้ให้หมด
2. การฝึกการใช้เงินใหม่ทั้งหมดนั่นคือการใช้เงินให้น้อยที่สุด
3. การหาแนวทางในการเพิ่มรายได้โดยไม่คำนึงถึงผลกำไรที่จะได้รับว่ามากหรือน้อย

ก็ต้องทำซึ่งแนวคิดทั้งหมดได้สอดคล้องกับ Roth (2008) ได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน โดยแบ่งเป็น 6 ข้อดังนี้ลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบ้านอยู่อาศัยในสหรัฐนั้นการเช่าต่อก่อนข้างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นร็ธได้แนะนำให้ใช้เงินสะสมไปควานบ้านไว้สองหลังอยู่เองหนึ่งหลัง และให้เช่าอีกหนึ่งหลังนำเงินค่าเช่าเอามาชำระค่าผ่อนบ้านทั้งสองหลังได้เกือบหมดทำให้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยลดลงมากและร็ธได้นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สินไว้ดังนี้

1. เมื่อได้เงินมาให้ให้นำเงินไปเก็บก่อน ยกตัวอย่างเช่น ถังเงินเดือนที่รับมา 10 % ไว้เป็นเงินเก็บก่อนเสมอ นำเงินส่วนนี้ไปฝากหรือ นำไปลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ ที่ให้ดอกเบี้ยสูงกว่าดอกเบี้ยออมทรัพย์เมื่อเงินก้อนนี้เพิ่มปริมาณขึ้นก็แยกเป็น 3 กลุ่ม

- 1.1 กองเงินฉุกเฉินเช่นการเจ็บป่วย
- 1.2 กองสำหรับชำระหนี้
- 1.3 กองสำหรับการเกษียณ

2. พยายามใช้ชีวิตอยู่ในมาตรฐานต่ำกว่าที่คิดว่าควรจะเป็นดี เจ ร็ธได้ใช้ปรัชญาจากหนังสือ The Wealthy Barber ซึ่งแยกสิ่งที่ต้องการออกจากสิ่งที่จำเป็นต้องมียกตัวอย่าง เช่น เมื่อต้องการจะซื้ออะไรก็ตาม ให้สำรวจตนเองก่อนว่าเงินที่จะจ่ายออกไปนั้นเป็นการจ่ายเพื่อสิ่งที่จำเป็นหรือเป็นการจ่ายเพื่อสิ่งที่ต้องการ โดยไม่มีความจำเป็นด้วยการพยายามจำกัดการซื้ออยู่เฉพาะสิ่งที่จำเป็นซึ่งเมื่อตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไปแล้ว จะทำให้มีเงินเหลือมากกว่าเดิมถึงร้อยละ 15-20

3. เมื่อมีรายได้พิเศษต่าง ๆ จัดสรรตามข้อ 2. หากไม่ว่าจะเป็นโบนัสค่าล่วงเวลา รายได้พิเศษ ฯลฯ จำเป็นต้องมีวินัยทางการเงินไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตเพื่อแสดงให้บุคคลอื่นเห็นหรือชื่นชม และตระหนักเสมอว่าหากมีปัญหา ตนเอง และครอบครัวเท่านั้นที่จะเดือด

4. การเร่งจ่ายคืนหนี้ เพราะว่าดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นตลอดเวลาจากเงินกู้ที่นำมาใช้ ดังนั้นเมื่อมีกำลังจ่ายคืนต้องรีบจ่ายเพื่อลดเงินต้นเพื่อที่จะลดดอกเบี้ย

5. การตระหนักไว้ว่าไม่มีการรวยอย่างรวดเร็ว พยายามอดออมและลงทุนต่าง ๆ พยายามมองให้เป็นการลงทุนระยะยาว ใช้วิธีเก็บออมทีละเล็กทีละน้อยผลตอบแทนจากการลงทุนออกมาเป็นรูปแบบของเปอร์เซ็นต์

ในขณะที่ ศักดา หวานแก้ว (2551) ได้นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน โดยมองไปที่นักบริหารทรัพยากรมนุษย์และสถานประกอบการไว้ดังนี้

1. กรณีที่พนักงานมีหนี้สินภายในบริษัท ฝ่ายบุคคลควรจะไปดำเนินการโดยหาทางตกลงกับพนักงานที่เป็นเจ้าหนี้ในบริษัทเพื่อแจ้งให้ทราบนโยบายของบริษัทที่ชัดเจนหากจำเป็นให้ใช้หลักรัฐศาสตร์ไปก่อน ไม่ควรลงโทษพนักงานเจ้าหนี้แต่ให้ขอความร่วมมือให้ค่อย ๆ หยุดการดำเนินการดังกล่าว รวมถึงการช่วยเหลือเพื่อลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่พนักงาน ให้อยู่ในอัตราดอกเบี้ยที่ยุติธรรม

2. การแนะนำพนักงานไปต่อรองกับเจ้าหนี้ในระบบบุคคลภายนอกบริษัทเพื่อพักหรือชะลอการชำระหนี้ชั่วคราวลดหนี้ และจะชำระหนี้ให้เมื่อโบนัสออกเป็นก้อนหรือสามารถหาเงินกู้ที่ดอกเบี้ยต่ำกว่ามาปรับโครงสร้างหนี้ได้ เป็นต้น

3. การเสนอให้ผู้บังคับบัญชา ช่วยในการหารายได้เพิ่มให้แก่พนักงานโดยสุจริตโดยอาจให้พนักงานทำงานล่วงเวลาเพิ่ม

4. การเข้าไปควบคุมและปรับพฤติกรรมการใช้เงินของพนักงาน โดยวางแผนตารางควบคุมรายจ่ายโดยการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้แก่พนักงานอย่างใกล้ชิดจนกว่าพนักงานจะบริหารรายรับรายจ่ายด้วยตนเองได้

5. การตัดรายได้ของพนักงานที่เหลือหลังจากหักรายจ่ายขั้นพื้นฐานไปชำระหนี้ที่อัตราดอกเบี้ยสูงก่อน เพื่อป้องกันปัญหาการถูกฟ้องร้องในภายหลัง

6. หากสามารถหาแหล่งกู้สำรองในอัตราดอกเบี้ยต่ำให้พนักงานได้ควรดำเนินการให้พนักงานอีกทางหนึ่ง

นอกจากนี้ ศักดา หวานแก้ว ยังมีข้อเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหาระยะยาว เจริญนโยบายโดยมองปัญหาแบบบูรณาการดังนี้

1. ฝ่ายบุคคลต้องหามาตรการดำเนินการเพื่อลดปัญหาพนักงานที่ปล่อยเงินกู้ในบริษัท
2. การหามาตรการช่วยเหลือพนักงานที่มีปัญหาขั้นวิกฤต โดยการสำรวจและหาข้อมูลเชิงลึกเช่น การสำรวจสภาพปัญหาหนี้สินของพนักงาน การตรวจสอบข้อมูลการขอใช้บัตรเครดิต ข้อมูลการกู้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย เป็นต้น

3. การจัดอบรมให้ความรู้ตามนโยบาย Happy workplace เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างมีความสุข
4. การหาแหล่งเงินกู้สำรองให้พนักงานเพิ่มเติม
5. การติดตามการแก้ปัญหาหนี้สินพนักงาน โดยเป็นพี่เลี้ยงและแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล
6. การพัฒนาบุคลากรภายในบริษัท ให้มีความรู้ด้านการบริหารการเงิน และจัดการด้านปัญหาหนี้สินเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากฝ่ายบุคคล เช่น หัวหน้างาน พนักงานระดับอาวุโส เป็นต้น เพื่อช่วยให้คำแนะนำแก่พนักงานและที่สำคัญพนักงานจะให้ความไว้วางใจและเข้าไปปรึกษาหารือได้มากกว่า

นอกจากนี้บริษัท เอ็น ไอเคพีริชชั่น ได้มีการทำโครงการ Happy money ให้กับพนักงาน โดยส่งให้พนักงานมีความรู้ความเข้าใจในการออมเงินและใช้จ่ายอย่างพอเพียงและช่วยแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานเพื่อให้พนักงานมีสมาธิในการทำงาน โดยให้ทุนการศึกษาบุตรพนักงานทุกระดับชั้น ที่มีผลการเรียนดีรณรงค์การออม โดยใช้เงิน 3 ส่วน ออม 1 ส่วนการจำหน่ายผักปลอดสารพิษให้กับพนักงานในราคาถูก อนุญาตให้พนักงานนำน้ำดื่มของบริษัทฯ กลับไปดื่มที่บ้านได้ และการจัดตลาดนัดจำหน่ายสินค้าราคาถูก เพื่อช่วยให้พนักงานได้จับจ่ายซื้อสินค้าในราคาที่ไม่แพงนัก

นอกจากนี้ ควณเตร ธรรมกุล และคณะ (2552) ได้นำเสนอถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานในแต่ละองค์กร ได้ปฏิบัติ สามารถยกตัวอย่างได้ดังนี้

บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน) บริษัท อายิระโมะโต๊ะ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท คลอลิตี้คอฟฟี่ โปรดักท์ จำกัด บริษัท บี.ฟูคส์โปรดักส์อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด บริษัท ไทยโตชิบา อุตสาหกรรม จำกัด และอีกหลาย ๆ บริษัทฯ ที่ไม่ได้เอ่ยนาม ได้มีการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์ร้านค้าของพนักงาน เพื่อสวัสดิการทางการเงิน อันมั่นคงและมีข้อคิดจากบริษัท คลอลิตี้คอฟฟี่ โปรดักส์ จำกัด ที่พบว่าการมีสหกรณ์ก็เป็นดาบสองคม หากไม่รู้จัดการใช้จ่ายอย่างถูกวิธี ก็กลายเป็นدينพอกหางหมู หรือสร้างภาระให้กับผู้ค้าประกัน เนื่องจากผู้เป็นหนี้ลาออกจากงานไปตั้งนั้น การทำสมุดบัญชีรับ-จ่าย เพื่อการรู้รับ รู้จ่าย อย่างพอเพียง ดังเช่นที่ บริษัท เซ็นทรัล รีเทลคอร์ปอเรชั่น และบริษัท บี.ฟูคส์โปรดักส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ดำเนินการอบรมความรู้ในเรื่องบัญชีครัวเรือน การใช้จ่ายในชีวิตประจำวันให้กับพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ก็เป็นตัวอย่างที่จะทำให้คนในองค์กรมีความสุขกับการเป็นหนี้ได้ หากใช้จ่ายอย่างฉลาดซื้อ และฉลาดใช้ บริษัท โอสดสภา จำกัด ได้ใช้เทพ 8 แห่งโครงการ Happy workplace ผ่านรสมูเรื่องปากท้อง สภาพสังคม เพื่อค้นหาความสุขให้กับคนในองค์กร ในการสร้างความสุขทางการเงิน มีการรณรงค์ให้ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง รู้จักพอเพียงในสิ่งที่ตนมีอยู่ เก็บออมเพื่อ

ครอบครัว มีหน้าที่ต้องรู้จักวิธีการจัดการอย่างเป็นระบบ อบรมวิชาชีพเพื่อสร้างอาชีพเสริมให้กับพนักงาน และครอบครัวนอกเวลา มีการจัดสินค้าราคาถูกลงมาจำหน่ายเพื่อลดภาระทางการเงินของพนักงาน

นอกจากนี้ พี่อ้นระศักดิ์ ปานเสน่ห์ (2554) ได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของผู้ใช้แรงงาน โดยกระทรวงแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินการกิจส่วนหนึ่งในการกำหนดและพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการแรงงานรวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนและดำเนินการให้มีการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ใช้แรงงาน โดยเห็นว่าการที่ลูกจ้างได้รับสวัสดิการที่ดีจะทำให้ลูกจ้างเกิดขวัญและกำลังใจในการทำงานซึ่งทำให้ลูกจ้างลดการขาดงาน ลางาน และเปลี่ยนงานบ่อยส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในการทำงานและช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้างช่วยลดปัญหาและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการกิจการ ทำให้การประกอบกิจการของนายจ้างเป็นไปอย่างราบรื่น ด้วยปัญหาและภารกิจดังกล่าวกระทรวงแรงงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงได้ประสานงานกับกรมส่งเสริมสหกรณ์ในการส่งเสริมการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ในสถานประกอบการเพื่อเป็นสถาบันการเงินสำหรับส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานออมทรัพย์และเป็นที่พึ่งแก่ผู้ใช้แรงงาน เมื่อต้องการกู้เงิน ทั้งนี้เพราะสหกรณ์มีแนวความคิดที่เชื่อว่าวิธีการสหกรณ์จะช่วยแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของมวลสมาชิก ให้มีความกินดีอยู่ดีและมีสันติสุข โดยการช่วยตนเอง โดยการที่สมาชิกทุกคนต้องขยันในการประกอบอาชีพรวมทั้งอาชีพเสริม หากรายได้ยังไม่เพียงพอและต้องประหยัดในการใช้จ่ายแต่สิ่งที่เหมาะสมและต้องหลีกเลี่ยงอบายมุขทั้งมวลเพราะผู้ติดอบายมุขจะเป็นผู้ที่ขาดสติและความรับผิดชอบ สร้างความเสียหายเดือดร้อนให้กับคนใกล้ชิดและสังคมทั้งที่ทำงานและที่บ้านซึ่งหากสมาชิกสามารถช่วยตนเองได้แล้ว จะสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้ต่อไปสหกรณ์ออมทรัพย์ที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานส่งเสริมให้มีการจัดตั้งขึ้นในสถานประกอบการนั้นเป็นประเภทหนึ่งของสหกรณ์จึงมีแนวคิดอันเดียวกัน ดังนั้น หากผู้ใช้แรงงานเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์จะทำให้มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องและหากมีความเดือดร้อนด้านการเงิน สหกรณ์ออมทรัพย์จะเป็นแหล่งเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำของผู้ใช้แรงงานแทนการกู้เงินนอกระบบ หรือกู้ยืมเงินกันเองระหว่างผู้ใช้แรงงานหากผู้ใช้แรงงานสามารถเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์จะมีขวัญและกำลังใจที่เข้มแข็งในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิตเนื่องจากไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเงิน ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นจะช่วยให้อบายมุขต่าง ๆ ลดไป แต่สิ่งสำคัญคือ ทุกคนต้องมีวินัยต่อตนเองมุ่งมั่นที่จะลดอบายมุข ทั้งนี้เพื่อบุคคลใกล้ชิดอันเป็นที่รักและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

จากผลการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินที่กล่าวมาแล้วนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ โดยการให้พนักงานสามารถกู้เงินขององค์กรได้ เป็นเงินกู้ปลอดดอกเบี้ย
2. การหาแหล่งเงินกู้ โดยการร่วมมือกับสถาบันการเงิน เพื่อหาแหล่งเงินกู้ใหม่เพื่อปิดบัญชีโดยหาจากแหล่งที่มีดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าหรือปลอดดอกเบี้ย
3. การให้ความรู้เรื่องหนี้สิน อันประกอบไปด้วยความรู้ทางด้านกฎหมาย เรื่องหนี้สิน การให้ความรู้ในการเจรจาต่อรองประนอมหนี้ และการบริหารการเงิน
4. การสร้างอาชีพเสริมอันประกอบไปด้วย การให้พนักงานนำของมาจำหน่ายให้กับเพื่อนพนักงาน การอบรมวิชาชีพเพิ่มเติมให้พนักงานในระบบ อบรมวิชาชีพเพื่อสร้างอาชีพเสริมให้กับพนักงาน และครอบครัวนอกเวลา
5. การวางแผนการเงิน โดยส่งเสริมให้พนักงานมีเงินออมใช้วิธีเก็บออมทีละเล็กทีละน้อย ผลตอบแทนจากการลงทุนออกมาเป็นรูปแบบของเปอร์เซ็นต์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินหลายเล่ม แต่ละเล่มมีการนำเสนอปัญหานี้สินในมุมมองที่แตกต่างกันไป ผู้วิจัยเลือกงานวิจัยที่เจาะจงไปถึงสาเหตุการเกิดหนี้สินและแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในแต่ละมุมมองทั้งแคบและกว้างเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและค้นคว้า

สำรวจ จงเจริญ (2546) ได้วิจัยเรื่องปัญหานี้สินข้าราชการครู 2544 กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูที่สังกัดหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการพบว่าข้าราชการครูที่มีหนี้สินในปี 2544 ทั่วประเทศ ถือครองหนี้อยู่ประมาณ 200,000 ล้านบาท ซึ่งโดยเฉลี่ยข้าราชการครูแต่ละคนจะมีหนี้สินคนละประมาณ 500,000 บาท โดยที่ข้าราชการครูที่มีระดับเงินเดือน 15,000-20,000 บาท และอายุระหว่าง 41-50 ปี จะถือครองหนี้สูงสุด สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ข้าราชการครูเป็นหนี้มี 3 ประการ คือเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัย เพื่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และเพื่อการใช้จ่ายในการศึกษานูตร สำหรับสาเหตุรองลงมาและเชื่อว่ามีส่วนสำคัญในการสร้างหนี้ของข้าราชการครู ได้แก่ การจัดหาพาหนะและเครื่องไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวก และส่งเสริมฐานะทางสังคม เป็นต้น สำหรับมาตรการหรือแนวทางการบรรเทาปัญหานี้สินของครูพิจารณาได้เป็น 2 ประเด็น คือ การแก้ที่ตัวข้าราชการครูเองโดยการควบคุมค่าใช้จ่ายในครอบครัว การรู้จักประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือยการทำงานเพื่อให้มีรายได้พิเศษและท้ายที่สุดควรจะต้องหาแหล่งเงินกู้ที่ปลอดดอกเบี้ยหรือกู้จาก

แหล่งเงินกู้ที่คิดดอกเบี้ยต่ำ รัฐจะต้องเป็นผู้ช่วยเหลือโดยการนำเสนอแหล่งเงินกู้ที่มีดอกเบี้ยต่ำ และผ่อนระยะยาว เพิ่มเงินเดือนและสวัสดิการให้กับข้าราชการครูพร้อมกับยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูและคุณภาพของครูไปพร้อม ๆ กันและรัฐควรจัดตั้งองค์กรรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งขึ้นมาเพื่อจัดการกับหนี้สินครูแล้วให้ครูผ่อนชำระกับองค์กรนั้นแต่เพียงแห่งเดียวโดยองค์กรนั้นจะเป็นหน่วยงานที่กำหนดระเบียบและเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับเงินกู้ของข้าราชการครูไว้อย่างชัดเจนเสรี
ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (2546) ได้ทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์บทสังเคราะห์ภาพรวมการพัฒนาาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาสในสังคมไทย ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงสาเหตุของความยากจนและมีหนี้สิน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มปัจจัย คือ

1. กลุ่มปัจจัยที่เกิดจากท่าทีต่อชีวิตซึ่งขาดทัศนวิสัยในการมองโลก ทำให้ไม่มีการคาดการณ์อนาคตว่าจะเป็นอย่างไรรู้ไม่คิดถึงแผนชีวิตและแผนของครอบครัว แผนของรายได้ แผนของรายจ่ายและแผนของการครองชีพ และท่าทีต่อชีวิตในด้านการมองตนเองที่ไม่วิเคราะห์ตนเอง ไม่พัฒนาตนเอง ขาดอัตวิสัยที่จะเอาชนะอุปสรรคทำให้คนจนบางกลุ่มมีทัศนคติเบี่ยงเบนไปในทางคลายกลุ่มด้วยเหตุนั้นและเสียงโชคด้วยการพนัน

2. กลุ่มปัจจัยที่มาจากปัจจัยการผลิต เช่น การขาดปัจจัยการผลิต เข้าไม่ถึงถึงทรัพยากร (น้ำ ดิน ป่า) ถูกแย่งชิงทรัพยากรถูกตัดขาดจากฐานทรัพยากร เช่น ถูกย้ายถิ่นฐานถูกขับไล่ออกจากที่ทำกินหรือที่พักพิง

3. กลุ่มปัจจัยที่มาจากโครงสร้างเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เช่น นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียม การไม่เท่าทันกลไกตลาด ขาดอำนาจต่อรอง ขาดสิทธิพื้นฐานทางสังคม ไม่ได้รับความยุติธรรมในสังคม ถูกกีดกันถูกรังเกียจเหยียดหยามจากสังคม ขาดการศึกษา ขาดความรู้

4. กลุ่มปัจจัยที่มาจากระบบสวัสดิการ คือระบบสวัสดิการสังคมที่จะช่วยบรรเทาปัญหาความทุกข์ยากยังมีไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง เช่น เกษตรกรไม่มีหลักประกันของชีวิต คนแก่ถูกทอดทิ้งเด็กเร่ร่อนจรจัดบนท้องถนนมีมากขึ้น คนไร้ที่อยู่อาศัย เร่ร่อนจรจัด มีมากขึ้นคนเป็นเอดส์ขั้นสุดท้ายมีมากขึ้นแต่ขาดคนและองค์กรที่จะดูแลเหล่านี้เป็นต้น

ธวัชชัย ทิพย์สุน (2548) ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) จ. ชลบุรี พบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อการใช้บัตรเครดิตว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงเพื่อใช้ตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายรวมถึงเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมด้วย

วลายู ถาวรวิรัช (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหนี้ในระบบในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่าสาเหตุที่พนักงานมีหนี้สินในระบบเนื่องจากรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย และหมดไปกับ

ค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ผลกระทบจากการเป็นหนี้ทำให้คุณภาพชีวิตแย่ลงเป็นอย่างมาก พร้อมทั้งเสนอแนะสถานประกอบการให้ดำเนินการให้ความรู้เกี่ยวกับหนี้สินให้กับพนักงานรวมถึงเกี่ยวกับการกู้เงินจากสถาบันการเงินในระบบ ค่านิยม สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนแนวคิดในการวางแผนในการดำเนินชีวิต รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับพนักงานในองค์กร

คณิศ แก่นจันทร์ (2548, หน้า 34-35) ได้ศึกษาปัญหาหนี้สินนอกระบบของประชาชนในอำเภอเหล่าเสือโก้ก จากการศึกษาพบว่าการเป็นหนี้ส่วนใหญ่ของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี มาจากการเป็นหนี้นอกระบบเพื่อนำมาลงทุนในการประกอบอาชีพพร้อมทั้งเสนอแนะให้ทางรัฐบาลให้ความรู้กับประชาชนในการประกอบอาชีพ รวมทั้งการให้เงินทุนหมุนเวียน กำหนดเป็นองค์ความรู้ให้เพื่อทำการศึกษาดังแต่ปฐมวัย

ประสิทธิ์ ผาสุก (2550) ได้ศึกษาปัญหาหนี้สินนอกระบบภาคประชาชน: ศึกษากรณีพื้นที่ในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า สาเหตุการเกิดปัญหาหนี้สินนอกระบบของประชาชนเกิดจากความต้องการด้านปัจจัย 4 ซึ่งได้แก่ การใช้จ่าย ในครอบครัว ความล้มเหลวจากการลงทุนในการประกอบอาชีพ ราคาผลผลิตตกต่ำ และจากบัตรเครดิต ตลอดจนการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยและจากการจัดเวทีวิทยุชุมชน เรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหานี้ ในวันที่ 26 สิงหาคม 2543 ณ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดลำพูน (สถาบันวิจัยหรือศูนย์, 2543) ได้ประมวลข้อเสนอแนะเรื่องแนวทางการจัดการและแก้ไขปัญหานี้สิน ไว้ดังนี้ในระดับครอบครัวหรือชุมชน จะต้องลด/งด ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ลดค่านิยมด้านการใช้จ่าย การกินอยู่ การทำบุญทำทาน ต้องพัฒนาคนคือ สอนให้คนเป็นคน สอนให้รู้จักประหยัด รู้จักออม และควรจะหันมาทำการเกษตรพึ่งตนเอง

นาวาโทหญิง เฉลิมศรี ชุมเกษียณ (2550) ได้ศึกษาเรื่องการค้าเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงกับภาวะการเป็นหนี้สินของข้าราชการทหารในสังกัดกองทัพเรือ กรุงเทพฯ พบว่าความพอประมาณในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน ของกลุ่มประชากรตัวอย่างนั้นทำให้ทราบว่ามีการใช้จ่ายเกินความจำเป็นและเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการรักษาสถานภาพทางสังคมเพื่อไม่ให้ตนเองด้อยกว่าคนอื่น ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาคือการอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ ส่งเสริมอาชีพรวมทั้งข้าราชการผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จุฑามาศ แก้วพิจิตร (2552, หน้า 257-260) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะหนี้สิน ระดับความเครียดของพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีรายจ่ายมากกว่ารายรับ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถสะท้อนถึงสถานะทางการเงินของพนักงานซึ่งองค์กรสามารถนำผลที่ศึกษาไปออกแบบผลตอบแทน หรือสวัสดิการให้สอดคล้องกับสถานะทางการเงินของพนักงานและ

ตำแหน่งของพนักงานการแก้ปัญหาหนี้สิน ไม่ใช่เพียงสร้างวินัยทางการใช้จ่ายเท่านั้น การบรรเทาปัญหาหนี้สินต้องค่อยจัดการในระยะยาว การจัดการต้องอาศัยความเป็นมืออาชีพและผู้จัดการเข้ามาช่วยเหลือ ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาหนี้สินแก่พนักงาน ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ควรมีบทบาทสำคัญในเชิงรุก รวมทั้งมีการให้ความรู้แก่พนักงานเกี่ยวกับ การลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่จะกระตุ้นให้พนักงานมีความตื่นตัว รวมถึงการจัดให้คำแนะนำ รับให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการเงินส่วนบุคคล เพราะคนส่วนใหญ่ไม่รู้เท่าทัน เช่นการไปค้าประกันคนอื่น เป็นหนี้บัตรเครดิต บัตรเงินสด เอาเงินไปลงทุนหรือซื้อหุ้นโดยไม่มีความรู้ ดังนั้น ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคลจะช่วยให้ความรู้แก่พนักงาน เกี่ยวกับวิธีลดรายจ่ายอย่างถูกต้อง นอกจากนี้องค์กรอาจจัดให้มีเวทีระดมความคิดเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาอันจะนำไปสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหของตนเองและเพื่อนร่วมงาน องค์กรอาจพาพนักงาน ไปทัศนศึกษาชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง เพราะเป็นชุมชนที่ครั้งหนึ่งเคยประสบปัญหาหนี้สินแต่สามารถใช้ภูมิปัญญาของชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหา โดยนำนักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ทั้งนี้การแก้ปัญหาเรื่องหนี้สินพนักงานที่มีประสิทธิภาพคือการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้พนักงานมีความพอประมาณมีหลักเหตุและผลในการดำรงชีวิต เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันในการใช้จ่ายของพนักงานและองค์กร โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม ซึ่งจะทำให้พนักงานมีความสมดุลและนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนของพนักงานและองค์กร

วนิดา โชคปลอด (2554, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการเป็นหนี้นอกระบบของพนักงานกรณีศึกษานักมสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒน์ศรีราชาจังหวัดชลบุรี โดยศึกษาถึงการเป็นหนี้นอกระบบของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยด้านพฤติกรรมเพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขป้องกันการเป็นหนี้นอกระบบของพนักงานผลจากการวิจัยพบว่าหนี้นอกระบบของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นมาจากปัจจัยด้านพฤติกรรมมากกว่าปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการไม่มีวินัยใช้เงิน การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยและ ใช้จ่ายไปกับการเที่ยวดื่มกินรวมถึงการเสี่ยงโชคสุ่มรางวัลต่าง ๆ อีกทั้งปัจจัยด้านพฤติกรรมจากเหตุสุควิสัยความจำเป็นที่ไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้า ไม่ว่าจะเป็นภาระค่าใช้จ่ายทางครอบครัวค่ารักษาพยาบาลหรือความจำเป็นต่าง ๆ ของครอบครัวและปัจจัยด้านพฤติกรรมจากการประกอบอาชีพในเรื่องของรายได้ที่ไม่แน่นอนและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเดินทางไปทำงานปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ได้กล่าวมานี้เป็นตัวผลักดันให้พนักงานนั้นต้องการกู้เงินเพื่อที่จะนำไปใช้ในกรณีที่ต้องการใช้เงินอย่างเร่งด่วนซึ่งความต้องการอย่างเร่งด่วนนี้เองที่ทำให้เงินกู้นอกระบบสามารถตอบสนองต่อความต้องการ ได้อย่างทันที่และสะดวกรวดเร็วโดยที่ไม่ต้องมีเงื่อนไขที่ยุ่งยาก ไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันรวมถึงค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นทุกวันแต่

รายได้ยังเท่าเดิมเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้เองที่ทำให้ธุรกิจเงินทุนนอกระบบเติบโตและขยายเพิ่มขึ้น เป็นจำนวนมากจึงทำให้แรงงานต้องกู้เงินนอกระบบเพื่อมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

สาวิตรี รังสิภัทร และคณะ (2554, หน้า 238-244) ได้วิจัยเรื่องเหตุแห่งหนี้สินและแนว ทางแก้ไข: กรณีศึกษาภูมิปัญญาเกษตรกรไทยในภาคกลาง พบว่าสาเหตุของหนี้เกษตรกรไทยในภาค กลางมาจาก การบริโภคเกินความจำเป็น การใช้ชีวิตไปตามการบริโภคนิยม การเข้าสู่วังวนอบายมุข มีรายจ่ายเพิ่มขึ้น ฟังฟังชุมชนภายนอก ต้องซื้อทุกอย่างมารับประทาน กู้ยืมมาเพื่อการใช้จ่ายใน ครอบครัว การลงทุน โดยนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้วยวิธี การวางแผนชีวิตการ ดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาอิสลาม การทำบัญชีครัวเรือน ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เลิกอบายมุข และ การรวมกลุ่มเพื่อทำธุรกิจชุมชน เช่นการวางแผนการเงิน การสร้างอาชีพ การตั้งกองทุนชุมชน โดย สรุปรงานวิจัยไว้ที่น่าสนใจว่า “ปัญหาของแต่ละคนเกิดจากเงินเป็นตัวปัญหา จึงเอาเงินเป็น เครื่องมือ สร้างกิจกรรมแก้ไขปัญหานั้น การบริหารจัดการคือให้คนในชุมชนร่วมกันแก้ไขปัญหา เช่น กิจกรรมออมทรัพย์ ใครมีปัญหาก็นำเงิน ไปใช้ มีอะไรก็แบ่งปันกัน”

จากผลการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาแล้วนี้ สามารถสรุปได้ ว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดหนี้สินคือ ปัจจัยด้านรายได้ อันประกอบไปด้วย รายได้ไม่เพียงพอ การไม่มี รายได้เสริม การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยตามกระแสนิยม ประกอบทั้งการต้องแบกรับภาระดูแล ครอบครัวทั้งยังเกี่ยวเนื่องถึงการดูแลด้านการศึกษาของบุตรหลาน เป็นความจำเป็นต้องแบก รับภาระดูแลครอบครัวเพียงคนเดียว อีกทั้งยังเกี่ยวเนื่องถึงการดูแลด้านการศึกษาของบุตรหลาน เพื่อรายได้ต่ำไม่พอใช้จึงมีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เพื่อนร่วมงาน รวมถึงหนี้ นอกระบบ โดยการนำไปลงทุนประกอบอาชีพ รวมทั้งเล่นการพนัน ปัจจัยดังกล่าวก่อให้เกิดสาเหตุ ของหนี้สิน แบ่งออกเป็น 6 ด้านอันประกอบไปด้วย สาเหตุด้านรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย การไม่มีรายได้เสริม สาเหตุด้านการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยตามกระแสนิยม การรับภาระค่าใช้จ่าย สาเหตุด้านการลงทุน โดยนำเงินที่กู้มาไปประกอบธุรกิจ สาเหตุด้านการพนัน โดยการพนันส่วนมาก ที่นิยมเล่นเป็นการเล่นหวย การซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล การพนันฟุตบอล และมีการเสี่ยงโชคอื่น ๆ เพิ่มเติม สาเหตุด้านการวางแผนอนาคตเป็นการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย และในรายที่มีที่ดินอยู่ แล้วกู้เพื่อไปสร้างบ้านในต่างจังหวัด และสาเหตุด้านการศึกษา ทั้งการศึกษาของตนเองและบุตรหลาน รวมถึงการซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษาด้วย รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานที่มี รายได้ประจำ (ข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชน) โดยการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ การหาแหล่ง เงินกู้ การสร้างอาชีพเสริม การให้ความรู้ในการจัดการปัญหานี้สิน การวางแผนทางด้านการเงิน ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัญหานี้สินว่ามีความสัมพันธ์

ทั้งในปัจจัยด้านสาเหตุ ระดับภาระหนี้สิน และแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินในความคิดเห็นของพนักงานว่ามีความสัมพันธ์หรือไม่อย่างไร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง สาเหตุของสาเหตุของปัญหาหนี้สินและแนวทางการแก้ไขของพนักงาน
ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง จ. ชลบุรี เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมุ่งเน้น
ศึกษาถึง สาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงานความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข
ปัญหาหนี้สิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นพนักงานที่ปฏิบัติงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม
ในเขต อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกนิคมอุตสาหกรรมใน ต. หุ้งสุขลา อ. ศรีราชา
จ. ชลบุรี จำนวน 39,913 คน

ตารางที่ 3-1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแสดงในอำเภอศรีราชา จำแนกตามตำบล

ตำบล	จำนวนโรงงาน (แห่ง)	จำนวนประชากร (คน)	หมายเหตุ
ศรีราชา	36	573	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง
หุ้งสุขลา	111	39,913	นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
บ่อวิน	30	6,061	นิคมอุตสาหกรรมชลบุรี (บ่อวิน)

ที่มา: สภาอุตสาหกรรมจังหวัด (2555)

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตร (Yamane, 1976)
และใช้ตารางสำเร็จที่ใช้สูตรของยามานะ ต้องการสรุปผลความเชื่อมั่น 95 % และยอมให้ขนาดความ
คลาดเคลื่อนเกิดได้ไม่เกิน $\pm 5\%$ ($e = 0.05$) สูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนพนักงานที่ปฏิบัติงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

$e = 0.05$ ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนด
ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับร้อยละ 5 หรือ (0.05) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

$$\text{แทนค่าในสูตร } n = \frac{39,913}{1 + 39,913 (0.05)^2}$$

$$n = 399$$

จากสูตรการคำนวณตามสูตรกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการวิจัย คือ 399 คน ดังนั้นกำหนด
ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือจำนวน 399 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบไปด้วย พนักงานระดับบริหาร ผู้เชี่ยวชาญ
พิเศษ/ วิศวกร หัวหน้างาน และ พนักงานระดับปฏิบัติการ

วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience) ซึ่งเป็น Non-probability โดยใช้
แบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ แล้วจึงออกเก็บข้อมูลของพนักงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey method) โดยข้อมูลที่ใช้
ศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลด้วยการให้พนักงานในเขตอำเภอศรีราชา ตำบล
ทุ่งสุขลา เป็นผู้ตอบคำถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 399 คน ไปยังพนักงานที่ปฏิบัติงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมในเขต ต. ทุ่งสุขลา อ. ศรีราชา และได้แบบสอบถาม
ครบถ้วนกลับคืนมา 379 คน คิดเป็นร้อยละ 94.98 แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ สาเหตุของปัญหาหนี้สิน และ ระดับภาระหนี้สิน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องสาเหตุของหนี้สินและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานใน
นิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งใน อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี มีวิธีการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Document research) โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี
ผลงานวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยการรวบรวมจากตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์
2. การศึกษาภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมจากกลุ่ม
ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุของปัญหาหนี้สิน จำนวน โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ในแต่ละด้านมี 3 ข้อย่อย เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 ระดับหนี้สิน จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 4 ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีวิธีการดำเนินการสร้างแบบสอบถามและดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของหนี้สินและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามในด้านเทคนิค วิธีการ รูปแบบการสร้าง เพื่อศึกษาและกำหนดกรอบในการศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1 และ ข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามตามขอบเขตของการศึกษา
4. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

การทดสอบเครื่องมือ

เพื่อให้เครื่องมือที่ขึ้นมามีความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้นำเสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ ของเนื้อหา เพื่อตรวจสอบให้เหมาะสมและเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย

สำหรับผู้กรอกแบบสอบถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ดังมีรายนามและตำแหน่งดังต่อไปนี้

1.1 ดร.พิมพ์วิณี วัฒนาทรงยศ ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2 ดร. กัญจนวลัย นนทแก้ว แพร์รี่ ตำแหน่งอาจารย์ประจำ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร

เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหาของข้อคำถามแต่ละข้อว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ จึงมีเกณฑ์ การให้คะแนนเพื่อหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเป็น 3 ระดับดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

สำหรับแบบทดสอบหรือข้อคำถามที่ถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในระดับดีสามารถนำไปประเมินได้จะต้องมีค่า IOC เกินกว่า 0.5 เป็นต้นไป (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2547, หน้า 423)

แบบสอบถามสาเหตุนี้สิ้นของพนักงานจำนวน 21 ข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.5 จำนวน 19 ข้อ อีก 2 ข้อ คะแนนไม่ถึงตัดทิ้ง

แบบสอบถามระดับหนี้สิน จำนวน 1 ข้อ มีค่า IOC เกิน 0.5

แบบสอบถามแนวทางแก้ไขปัญหานี้สิ้น ทั้ง 5 ข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.5

3. การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขและปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนำไปทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษาและไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 50 ชุด เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามให้ตรงกับความหมายและเนื้อหาของการวิจัยแล้วนำแบบสอบถามเฉพาะในตอนต้นที่ 4 ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิ้นมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2454, หน้า 449) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $-1 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มากแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง และนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก มีค่าเท่ากับ 0.807ซึ่งสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริง ต่อไปได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างผ่านฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้แจกจ่ายไปยังหน่วยงานต่าง ๆ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและสอบถามด้วยตนเอง
3. หลังจากนั้น 2 สัปดาห์ ติดต่อขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ
5. ดำเนินการลงรหัสและบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการสอบถามเพื่อจัดระบบข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคำนวณการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences: SPSS)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)
 - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้อธิบายข้อมูลทั่วไป
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อสรุปคุณลักษณะทั่วไปของประชากร
2. การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ สาเหตุเป็นหนี้ ระดับภาระหนี้สิน กับตัวแปรตามคือแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องสาเหตุของปัญหาหนี้สินและแนวทางการแก้ไข พนักงานที่ปฏิบัติงานในเทคนิคอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ใน อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงสำรวจ โดยวัดผลเพียงครั้งเดียว เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานที่ปฏิบัติงานในเทคนิคอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี จำนวน 399 คน ได้รับแบบสอบถามกลับ จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 94.98 เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมการสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยนำเสนอ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลจากตัวอย่าง

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลจากตัวอย่าง

n แทน จำนวนตัวอย่าง

χ^2 แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบไคสแควร์

p แทน ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติทดสอบ

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=379)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	248	65.44
หญิง	131	34.56
รวม	379	100.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 379)	ร้อยละ
2. ตำแหน่งงาน		
ระดับปฏิบัติการ	212	55.94
ระดับหัวหน้างาน	97	25.59
ระดับเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ/ วิศวกร	53	13.98
ระดับบริหาร	17	4.49
รวม	379	100.00
3. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	35	9.23
21 - 30 ปี	85	22.43
31 - 40 ปี	125	32.98
41 - 50 ปี	115	30.34
51 - 60 ปี	19	5.01
รวม	379	100.00
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	218	57.52
ปริญญาตรี	126	33.25
สูงกว่าปริญญาตรี	35	9.23
รวม	379	100.00

จากตารางที่ 4-1 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 65.44 และเป็นเพศหญิง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 34.56 ในด้านตำแหน่งงานส่วนใหญ่ทำงานในระดับปฏิบัติการ (Operation technician officer) จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 55.94 รองลงมามีตำแหน่งงานระดับหัวหน้างาน (หัวหน้างาน หัวหน้างานอาวุโส ผู้ควบคุมงาน ผู้ควบคุมงานอาวุโส หัวหน้าช่าง) จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 25.59 มีตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ/ วิศวกร (พนักงาน วิศวกร ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ) จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.98 และมีตำแหน่งงานบริหาร (ผู้ช่วยผู้จัดการ ผู้จัดการ รองผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการทั่วไป) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.49 ตามลำดับ

ในด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.98 รองลงมามีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 30.34 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.43 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.23 และมีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.01 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 57.52 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามภาระหนี้สิน

ภาระหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีหนี้สิน	58	15.30
มีหนี้สิน	321	84.70
รวม	379	100.00

จากตารางที่ 4-2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 84.70 และไม่มีภาระหนี้สิน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30

ตารางที่ 4-3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม การมีเงินออม

การมีเงินออม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเงินออม	180	47.49
มีเงินออม	199	52.51
รวม	379	100.00

จากตารางที่ 4-3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเงินออม มากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 52.51 และไม่มีเงินออม จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 47.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวน และอันดับ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งเงินกู้

แหล่งที่มาของหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
ญาติพี่น้อง	59	15.57
หนี้นอกระบบ	100	26.39
บัตรเครดิต	117	30.87
สินเชื่อส่วนบุคคล	149	39.31
เพื่อนร่วมงาน	163	43.01
อื่น ๆ	89	23.48

จากตารางที่ 4-4 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีแหล่งเงินกู้ 3 อันดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 มีแหล่งเงินกู้มาจากเพื่อนร่วมงาน เป็น จำนวน 163 คน ร้อยละ 43.01 อันดับที่ 2 มีแหล่งหนี้สินจากสินเชื่อส่วนบุคคล จำนวน 149 คน ร้อยละ 39.31 และอันดับที่ 3 มีแหล่งเงินกู้จากบัตรเครดิต จำนวน 117 คน ร้อยละ 30.87 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงาน

ตารางที่ 4-5 จำนวน และร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตาม สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านรายได้

สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านรายได้	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย	225	59.37	1
รายได้ไม่แน่นอน	141	37.20	2
ไม่มีรายได้เสริม	106	27.97	3

จากตารางที่ 4-5 พบว่าสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.37 เกิดจาก รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย จำนวน 225 คน รองลงมาเกิดจากรายได้ไม่แน่นอน ร้อยละ 37.20 และสาเหตุลำดับสุดท้ายคือ ไม่มีรายได้เสริม ร้อยละ 27.97

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการใช้จ่าย

สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว	187	49.34	1
การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	150	39.58	2
การมีรายจ่ายฉุกเฉิน	143	37.73	3

จากตารางที่ 4-6 พบว่าสาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการใช้จ่าย ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เกิดจากการรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว จำนวน 187 คน ร้อยละ 49.34 รองลงมาคือ การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย จำนวน 150 คน ร้อยละ 39.58 และสาเหตุลำดับสุดท้ายคือ การมีรายจ่ายฉุกเฉิน จำนวน 143 คน ร้อยละ 37.73

ตารางที่ 4-7 จำนวน และร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตาม สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการ ลงทุน

สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การกู้ยืมมาประกอบธุรกิจ	164	43.27	1
การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อหวังผลกำไร	106	27.97	2
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	77	20.32	3

จากตารางที่ 4-7 พบว่าสาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการลงทุน ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เกิดจากการกู้ยืมมาประกอบธุรกิจ จำนวน 164 คน ร้อยละ 43.27 รองลงมาคือ การซื้อ อสังหาริมทรัพย์เพื่อหวังผลกำไร จำนวน 106 คน ร้อยละ 27.97 และลำดับสุดท้าย คือ การกู้เพื่อ ปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น จำนวน 77 คน ร้อยละ 20.32

ตารางที่ 4-8 จำนวน และร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตาม สาเหตุของภาระหนี้สิน
ด้านการศึกษา

สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	179	47.23	1
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	126	33.25	2
การศึกษาตนเอง	103	27.18	3

จากตารางที่ 4-8 พบว่าสาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดจาก การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน จำนวน 179 คน ร้อยละ 47.23 รองลงมาคือ การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา จำนวน 126 คน ร้อยละ 33.25 และสาเหตุลำดับสุดท้ายคือ จากการศึกษาตนเอง จำนวน 103 คน ร้อยละ 27.18

ตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตาม สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการพนัน

สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการพนัน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การเสี่ยงโชค อื่น	148	39.05	1
การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	145	38.26	2
การพนันฟุตบอล	80	21.11	3

จากตารางที่ 4-9 พบว่าของสาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการพนันของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากการเสี่ยงโชค อื่น ๆ จำนวน 148 คน ร้อยละ 39.05 รองลงมาคือ การซื้อหวย สลากกินแบ่งรัฐบาล จำนวน 145 คน ร้อยละ 38.26 และลำดับสุดท้ายคือ การพนันฟุตบอล จำนวน 80 คน ร้อยละ 21.11

ตารางที่ 4-10 จำนวน และร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตาม สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการ
เสพสิ่งเสพติด

สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการเสพสิ่งเสพติด	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การดื่มสุรา	110	29.02	1
การดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	82	21.64	2
การซื้อบุหรี่	76	20.05	3

จากตารางที่ 4-10 พบว่าสาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านสิ่งเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่เกิดจากการดื่มสุรา จำนวน 110 คน ร้อยละ 29.02 รองลงมาคือ การดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์
จำนวน 82 คน ร้อยละ 21.64 และลำดับสุดท้ายคือ การซื้อบุหรี่ จำนวน 76 คน ร้อยละ 20.05

ตารางที่ 4-11 จำนวน และร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตาม สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการ
วางแผนอนาคต

สาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านวางแผนอนาคต	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การกู้ยืมเพื่อซื้อบ้าน	113	29.82	1
การกู้ยืมเพื่อสร้างบ้าน	92	24.27	2
การกู้ยืมเพื่อซื้อที่ดิน	31	8.18	3

จากตารางที่ 4-11 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสาเหตุของภาระหนี้สิน ด้านการวางแผน
อนาคต อันดับที่ 1 กู้ยืมเพื่อซื้อบ้าน มากที่สุด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 29.82 อันดับที่ 2
กู้ยืมเพื่อสร้างบ้าน จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.27 และอันดับที่ 3 กู้ยืมเพื่อซื้อที่ดิน จำนวน
31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระดับหนี้สิน

ระดับหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีหนี้สิน	58	15.30
ระดับหนี้สินน้อย	41	10.82
ระดับหนี้สินปานกลาง	154	40.63
ระดับหนี้สินมาก	126	33.25
รวม	379	100.00

จากตารางที่ 4-12 พบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่ มีหนี้สิน จำนวน 321 คน ร้อยละ 84.7 โดยในกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีหนี้สินปานกลาง จำนวน 154 คน ร้อยละ 40.63 รองลงมาคือ มีระดับหนี้สินมาก จำนวน 126 คน ร้อยละ 33.25 มีระดับหนี้สินน้อย จำนวน 41 คน ร้อยละ 10.82 ตามลำดับ ในขณะที่มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ที่ไม่มีหนี้สิน

2. เพื่อศึกษาความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน

ตารางที่ 4-13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน

แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	\bar{X}	SD		
การวางแผนการเงินให้พนักงาน	314 (97.82)	7 (2.18)	-	2.98	.146	มาก	1
การจัดสวัสดิการการเงินกู้	231 (71.96)	62 (19.31)	28 (8.72)	2.63	.639	มาก	2
การให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สิน	204 (63.55)	111 (34.58)	6 (1.58)	2.62	.524	มาก	3

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

แนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับ ที่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	\bar{X}	SD		
การสร้างอาชีพเสริม	217 (67.60)	83 (25.86)	21 (6.54)	2.61	.608	มาก	4
การหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม	204 (63.55)	99 (30.84)	18 (5.61)	2.58	.597	มาก	5
รวม	-	-	-	2.68	.341	มาก	-

จากตารางที่ 4-13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$, $SD = 0.341$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน ($\bar{X} = 2.98$, $SD = 0.146$) ด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ ($\bar{X} = 2.63$) ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สิน ($\bar{X} = 2.62$) ด้านการสร้างอาชีพเสริม ($\bar{X} = 2.61$) และด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.58$) ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข

ตารางที่ 4-14 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อ
แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านรายได้				
ความเพียงพอระหว่างรายได้กับรายจ่าย				
ไม่เพียงพอ	166	43	16	2.601
เพียงพอ	65	19	12	(.272)
ความแน่นอนของรายได้				
ไม่แน่นอน	105	23	13	1.464
แน่นอน	126	39	15	(.481)
รายได้เสริม				
ไม่มี	83	19	4	5.486
มี	148	43	24	(.064)

จากตารางที่ 4-14 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้ทั้งที่เกิดจากรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความไม่แน่นอนของรายได้ และการไม่มีรายได้เสริม ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-15 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายกับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการใช้จ่าย				
การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย				
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	107	26	17	2.788
ใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย	124	36	11	(.248)
การมีการใช้จ่ายฉุกเฉิน				
มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	123	37	11	2.646
ไม่มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	216	62	34	(.266)
การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว				
รับภาระเพียงคนเดียว	209	30	7	54.316
ไม่ได้รับภาระเพียงคนเดียว	130	68	38	(.000)*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-15 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายทั้งที่เกิดจากรายจ่ายฟุ่มเฟือยและรายจ่ายฉุกเฉิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ ส่วนสาเหตุของหนี้สินที่เกิดจากรายจ่ายที่เกิดจากการรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า พนักงานที่มีภาระรับค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียวโดยส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ในระดับมาก ร้อยละ 61.65 ส่วนพนักงานที่ไม่ได้รับค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียวโดยส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับอีกด้านหนึ่งมีความต้องการการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ในระดับน้อย ร้อยละ 84.44

ตารางที่ 4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการการเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการจัดสวัสดิการด้าน เงินกู้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการลงทุน				
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ				20.270
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ	147	57	34	(.000*)
ไม่มีการกู้มาเพื่อประกอบธุรกิจ	192	41	11	
การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร				1.969
ซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร	109	31	19	(.374)
ไม่ได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์	230	68	26	
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น				.814
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	79	19	9	(.666)
ไม่ได้กู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	260	79	36	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-16 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนที่เกิดจากการซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อหวังผลกำไร และการกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการการเงินกู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนสาเหตุของหนี้สินที่เกิดจากการลงทุนเพื่อการกู้ยืมมาประกอบธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการการเงินกู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งจากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า พนักงานที่มีหนี้สินที่เกิดจากการลงทุนเพื่อการกู้ยืมมาประกอบธุรกิจโดยส่วนใหญ่ มีความต้องการให้มีแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการการเงินกู้ในระดับน้อย ร้อยละ 75.56 ในขณะที่พนักงานที่ไม่ได้มีหนี้สินที่เกิดจากการลงทุนเพื่อการกู้ยืมมาประกอบธุรกิจโดยส่วนใหญ่ มีความต้องการให้มีแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการการเงินกู้ในระดับมาก ร้อยละ 56.63

ตารางที่ 4-17 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษากับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการศึกษา				
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน				31.149
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	207	43	9	(.000)*
ไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	132	56	35	
การศึกษาตนเอง				24.371
การศึกษาตนเอง	84	33	27	(.000)*
ไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาตนเอง	255	65	18	
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา				5.192
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	126	31	23	(.075)
ไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	213	68	22	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-17 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษาทั้งที่การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน และการศึกษาตนเองมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และการซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

ทั้งนี้จากข้อมูลแสดงให้เห็นได้ว่า พนักงานที่มีหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน โดยส่วนใหญ่ เมื่อเทียบกับพนักงานอีกส่วนหนึ่ง มีความต้องการให้มีแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ ในระดับมาก ร้อยละ 61.06 ในขณะที่พนักงานที่มีหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาของตนเอง โดยส่วนใหญ่ เมื่อเทียบกับพนักงานอีกส่วนหนึ่งมีความต้องการให้มีแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ ในระดับน้อย ร้อยละ 60.00

ตารางที่ 4-18 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการพนันกับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการพนัน				
การเสี่ยงโชค อื่น				4.352
การเสี่ยงโชค อื่น	137	51	18	
ไม่ได้เสี่ยงโชค อื่น	202	47	27	(.113)
การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล				3.519
การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	73	29	8	
ไม่ได้ซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	266	69	37	(.172)
การพนันฟุตบอล				16.573
การพนันฟุตบอล	171	27	18	
ไม่ได้พนันฟุตบอล	168	71	27	(.000)*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-18 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินที่ด้านการพนันทั้งที่เกิดจากการเสี่ยง
โชค อื่น และการซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้าน
การจัดสวัสดิการเงินกู้ และสาเหตุของหนี้สินที่เกิดจากการพนันที่เกิดจากการพนันฟุตบอลมี
ความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการพนันฟุตบอลมี
ส่วนใหญ่มากเมื่อเทียบกับอีกส่วนหนึ่งมีความต้องการการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ในระดับที่มาก ร้อยละ
50.44 ในขณะที่พนักงานที่ไม่ได้มีหนี้สินมาจากการพนันฟุตบอลมีความต้องการการจัดสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เมื่อเทียบกับอีกด้านหนึ่งในระดับน้อย ร้อยละ 60.00

ตารางที่ 4-19 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการเสพสิ่งเสพติดกับความเห็นของพนักงานที่มี ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการเสพสิ่งเสพติด				
การดื่มสุรา				2.021
การดื่มสุรา	119	34	11	(.364)
ไม่ได้ดื่มสุรา	220	65	34	
การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา				.548
การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา	75	25	11	(.760)
ไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มมึนเมา	264	73	34	
การซื้อบุหรี่				1.067
การซื้อบุหรี่	83	23	14	(.587)
ไม่ได้ซื้อบุหรี่	256	75	31	

จากตารางที่ 4-19 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการเสพสิ่งเสพติดทั้งที่เกิดจากการดื่มสุรา การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา และการซื้อบุหรี่ ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

ตารางที่ 4-20 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านวางแผนอนาคตกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
การวางแผนอนาคต				
การกู้เพื่อซื้อบ้าน				15.491
การกู้เพื่อซื้อบ้าน	60	15	17	(.000*)
ไม่ได้การกู้เพื่อซื้อบ้าน	171	47	11	
การกู้มาเพื่อสร้างบ้าน				4.083
การกู้มาเพื่อสร้างบ้าน	84	16	13	(.130)
ไม่ได้การกู้มาเพื่อสร้างบ้าน	147	46	15	
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน				.126
มีกู้เพื่อซื้อที่ดิน	26	6	3	(.939)
ไม่ได้การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	205	56	25	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-20 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการวางแผนอนาคตทั้งที่เกิดจากการกู้เพื่อซื้อบ้านมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และการกู้มาเพื่อสร้างบ้าน และการกู้เพื่อซื้อที่ดิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดสวัสดิการเงินกู้ ทั้งนี้ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่ไม่ได้มีหนี้สินมาจากการกู้เพื่อซื้อบ้านมีความบ้านส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับอีกส่วนหนึ่งมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินกู้ในระดับมาก ร้อยละ 74.03 ขณะที่พนักงานมีสาเหตุหนี้สินมาจากการกู้เพื่อซื้อบ้านมีความต้องการการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ส่วนใหญ่อยู่ระดับน้อย เมื่อเทียบกับอีกหนึ่งส่วน ร้อยละ 60.71

ตารางที่ 4-21 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อ
แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดหาแหล่งเงินทุน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการจัดหาแหล่งเงินทุน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านรายได้				
ความเพียงพอระหว่างรายได้กับรายจ่าย				
ไม่เพียงพอ	140	75	10	3.539
เพียงพอ	64	24	8	(.170)
ความแน่นอนของรายได้				
ไม่แน่นอน	100	34	7	6.025
แน่นอน	104	65	11	(.049)*
รายได้เสริม				
ไม่มี	57	47	2	15.638
มี	147	52	16	(.000*)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-21 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้ทั้งที่เกิดรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดหาแหล่งเงินทุน ในขณะที่ความไม่แน่นอนของรายได้ และการไม่มีรายได้เสริมมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการจัดหาแหล่งเงินทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีสาเหตุของหนี้สินเนื่องมาจากรายได้แน่นอนมีความต้องการการจัดสวัสดิการด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนโดยส่วนใหญ่มีความต้องการการสวัสดิการด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนในระดับมาก ร้อยละ 50.98 พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากมีรายได้เสริมมีส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านหาแหล่งเงินทุนในระดับมาก ร้อยละ 72.06

ตารางที่ 4-22 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินกู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น การหาแหล่งเงินกู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการใช้จ่าย				
การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย				
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	108	30	12	16.767
ใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย	96	69	6	(.000*)
การมีการใช้จ่ายฉุกเฉิน				
มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	101	27	15	24.955
ไม่มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	103	72	3	(.000*)
การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว				
รับภาระเพียงคนเดียว	117	58	12	.596
ไม่ได้รับภาระเพียงคนเดียว	87	41	6	(.742)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-22 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินที่ด้านการใช้จ่ายทั้งที่เกิดจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและการมีการใช้จ่ายฉุกเฉิน มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินกู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และสาเหตุของหนี้สินที่เกิดจากรายจ่ายที่เกิดจากการรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียวไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินกู้ จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีสาเหตุของปัญหาหนี้สินมาจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยส่วนใหญ่มีความต้องการการจัดสวัสดิการด้านการหาแหล่งเงินกู้ในระดับมาก ร้อยละ 52.94 และพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการไม่มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับอีกส่วนหนึ่งมีความต้องการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินกู้ในระดับมาก ร้อยละ 50.49 ในขณะที่พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินมีความต้องการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่ในระดับน้อย ร้อยละ 83.33

ตารางที่ 4-23 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการหาแหล่งเงินทุน			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการลงทุน				
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ				7.962
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ	101	48	15	(.019*)
ไม่มีการกู้มาเพื่อประกอบธุรกิจ	103	51	3	
การซื้อสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร				1.056
การซื้อสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร	70	29	7	(.590)
ไม่ได้ซื้อสังหาริมทรัพย์	134	70	11	
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น				3.001
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	50	20	7	(.223)
ไม่ได้กู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	154	79	11	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-23 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนที่การกู้ยืมมาประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการซื้อสังหาริมทรัพย์เพื่อหวังผลกำไร และการกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีไม่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการกู้มาเพื่อประกอบธุรกิจส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุนเมื่อเทียบกับอีกส่วนหนึ่งในระดับมาก ร้อยละ 50.49 ในขณะที่พนักงานที่มีสาเหตุของหนี้สินมาจากการกู้ยืมมาประกอบธุรกิจส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนในระดับน้อย ร้อยละ 72.22

ตารางที่ 4-24 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษากับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุน

สาเหตุของหนี้สิน ด้านการศึกษา	ระดับความคิดเห็นด้านการหาแหล่งเงินทุน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการศึกษา				
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน				5.777
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	124	47	8	(.056)
ไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	80	52	10	
การศึกษาตนเอง				10.978
การศึกษาตนเอง	64	27	12	(.004*)
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตนเอง	140	72	6	
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา				3.84
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	78	37	11	(.146)
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	126	62	7	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-24 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษาทั้งที่การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน และการซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุน และการศึกษาตนเองมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีไม่มีสาเหตุของปัญหาหนี้สินมาจากการกู้ยืมเพื่อการศึกษาตนเองส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุนในระดับมาก ร้อยละ 60.78 ในขณะที่พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการศึกษาตนเอง ส่วนใหญ่ต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุนในระดับน้อย ร้อยละ 50.00

ตารางที่ 4-25 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการพนันกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการหาแหล่งเงินทุน			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการพนัน				
การเสี่ยงโชคอื่น				2.425
การเสี่ยงโชคอื่น	93	41	11	(.297)
ไม่ได้เสี่ยงโชคอื่น	111	58	7	
การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล				20.652
การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	56	13	11	(.000*)
ไม่ได้ซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	148	86	7	
การพนันฟุตบอล				8.994
การพนันฟุตบอล	83	58	7	(.011*)
ไม่ได้พนันฟุตบอล	121	41	11	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-25 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการพนันทั้งที่เกิดจากการเสี่ยงโชคอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุน และการซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล และสาเหตุของหนี้สินที่เกิดจากการพนันที่เกิดจากการพนันฟุตบอลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่ไม่ได้มีปัญหาหนี้สินมาจากการพนันฟุตบอล ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุนในระดับมาก ร้อยละ 59.31

ตารางที่ 4-26 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการเสพล้างเสพลัดกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการหาแหล่งเงินทุน มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการเสพล้างเสพลัด				
การค้ำสุรา				.209
การค้ำสุรา	70	33	7	(.901)
ไม่ได้ค้ำสุรา				
การค้ำเครื่องมินเมา				.579
การค้ำเครื่องมินเมา	50	23	3	(.749)
ไม่ได้ค้ำเครื่องมินเมา	154	76	15	
การซื้อบุหรี				7.252
การซื้อบุหรี	43	35	4	(.027)
ไม่ได้ซื้อบุหรี	161	64	14	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-26 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการเสพล้างเสพลัดทั้งที่เกิดจากการค้ำสุรา และการค้ำเครื่องมินเมา ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุน และการซื้อบุหรีมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-27 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านวางแผนอนาคตกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			χ^2 (p-value)
	ด้านการหาแหล่งเงินทุน			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านวางแผนอนาคต				
การกู้เพื่อการซื้อบ้าน				1.206
การกู้เพื่อการซื้อบ้าน	59	26	7	(.547)
ไม่ได้การกู้เพื่อการซื้อบ้าน	145	73	11	
การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน				12.339
การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน	85	21	7	(.002*)
ไม่ได้การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน	119	78	11	
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน				2.712
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	22	13	0	(.258)
ไม่ได้การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	182	86	18	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-27 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการวางแผนอนาคตทั้งที่เกิดจากการกู้เพื่อการซื้อบ้าน และการกู้เพื่อซื้อที่ดิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุน และการกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการหาแหล่งเงินทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีไม่ได้สาเหตุหนี้สินมาจากการกู้เพื่อการสร้างบ้าน ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการหาแหล่งเงินทุนในระดับที่มาก ร้อยละ 58.33

ตารางที่ 4-28 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อ
แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น ด้านการให้ความรู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านรายได้				
ความเพียงพอระหว่างรายได้กับรายจ่าย				
ไม่เพียงพอ	114	79	2	3.953
เพียงพอ	60	32	4	(.139)
ความแน่นอนของรายได้				
ไม่แน่นอน	89	49	3	.099
แน่นอน	115	62	3	(.952)
รายได้เสริม				
ไม่มี	60	44	2	3.400
มี	144	67	4	(.183)

จากตารางที่ 4-28 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้ทั้งที่เกิดรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความไม่แน่นอนของรายได้ และการไม่มีรายได้เสริมไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้

ตารางที่ 4-29 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการให้ความรู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการใช้จ่าย				
การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย				
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	113	37	0	19.415
ใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย	91	74	6	(.000*)
การมีการใช้จ่ายฉุกเฉิน				
มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	94	46	3	.699
ไม่มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	110	65	3	(.705)
การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว				
รับภาระเพียงคนเดียว	128	59	0	11.252
ไม่ได้รับภาระเพียงคนเดียว	76	52	6	(.004*)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-29 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายทั้งที่เกิดจากรายจ่ายฟุ่มเฟือยและรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และสาเหตุของหนี้สินที่เกิดจากรายจ่ายที่เกิดจากรายจ่ายฉุกเฉิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ จากข้อมูลแสดงให้ทราบว่าพนักงานที่มีสาเหตุปัญหาหนี้สินมาจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ส่วนใหญ่มีความต้องการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้ในระดับมาก ร้อยละ 55.39 ในขณะที่พนักงานที่ไม่มีสาเหตุหนี้สินด้านการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้ในระดับน้อย ร้อยละ 100

ตารางที่ 4-30 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนกับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการให้ความรู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการลงทุน				
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ				6.422
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ	107	57	0	(.040*)
ไม่มีการกู้มาเพื่อประกอบธุรกิจ	97	54	6	
การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร				.980
การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร	65	38	3	(.613)
ไม่ได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์	139	73	3	
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น				3.940
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	55	22	0	(.139)
ไม่ได้กู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	149	89	6	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-30 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนที่การกู้ยืมมาประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อหวังผลกำไร และการกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีสาเหตุของปัญหาหนี้สินจากการกู้ยืมมาประกอบธุรกิจ ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้ในระดับมาก ร้อยละ 52.45

ตารางที่ 4-31 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษากับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้

สาเหตุของหนี้สิน ด้านการศึกษา	ระดับความคิดเห็นด้านการให้ความรู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการศึกษา				
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน				7.708
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	116	63	0	(.021*)
ไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	88	48	6	
การศึกษาตนเอง				5.759
การศึกษาตนเอง	60	43	0	(.056)
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตนเอง	144	68	6	
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา				4.100
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	80	46	0	(.129)
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	124	65	6	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-31 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านศึกษาทั้งที่การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา และการศึกษาตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ จากข้อมูลทำให้ทราบว่าพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลานส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินในระดับมาก ร้อยละ 56.86 ในขณะที่พนักงานที่ไม่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินในระดับน้อย ร้อยละ 100.00

ตารางที่ 4-32 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการพนันกับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการให้ความรู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการพนัน				
การเสี่ยงโชค อื่น				.058
การเสี่ยงโชค อื่น	92	50	3	(.972)
ไม่ได้เสี่ยงโชค อื่น	112	61	3	
การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล				4.614
การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	44	33	3	(.100)
ไม่ได้ซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	160	78	3	
การพนันฟุตบอล				.891
การพนันฟุตบอล	90	55	3	(.641)
ไม่ได้พนันฟุตบอล	114	56	3	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-32 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการพนันทั้งที่เกิดจากการเสี่ยงโชคอื่น การซื้อหวย-สลากกินแบ่งรัฐบาล และจากการพนันฟุตบอล ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้

ตารางที่ 4-33 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการเสฟสิ่งเสฟติดกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการให้ความรู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการเสฟสิ่งเสฟติด				
การดื่มสุรา				4.921
การดื่มสุรา	61	46	3	(.085)
ไม่ได้ดื่มสุรา	143	65	3	
การดื่มเครื่องมึนเมา				3.752
การดื่มเครื่องมึนเมา	43	30	3	(.153)
ไม่ได้ดื่มเครื่องมึนเมา	161	81	3	
การซื้อบุหรี				18.736
การซื้อบุหรี	36	43	3	(.000*)
ไม่ได้ซื้อบุหรี	168	68	3	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-33 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการเสฟสิ่งเสฟติดทั้งที่เกิดจากการดื่มสุรา และการดื่มเครื่องมึนเมา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ และการซื้อบุหรีมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลทำให้ทราบว่พนักงานที่ไม่ได้มีสาเหตุของหนี้สินมาจากการซื้อบุหรี ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้ในระดับมาก ร้อยละ 82.35

ตารางที่ 4-34 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านวางแผนอนาคตกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการให้ความรู้			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการวางแผนอนาคต				
การกู้เพื่อการซื้อบ้าน				15.581
การกู้เพื่อการซื้อบ้าน	58	28	6	(.000*)
ไม่ได้การกู้เพื่อการซื้อบ้าน	146	83	0	
การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน				.622
การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน	72	38	3	(.733)
ไม่ได้การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน	132	73	3	
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน				2.339
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	26	9	0	(.310)
ไม่ได้การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	178	102	6	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-34 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการวางแผนอนาคตทั้งที่เกิดจากการกู้เพื่อการซื้อบ้าน และการกู้เพื่อซื้อที่ดินมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และการกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการให้ความรู้ จากข้อมูลทำให้ทราบว่าพนักงานที่ไม่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการกู้เพื่อซื้อบ้านส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้ในระดับมาก ร้อยละ 71.56 ในขณะที่พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการกู้เพื่อการซื้อบ้านส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการให้ความรู้ในระดับน้อย ร้อยละ 100

ตารางที่ 4-35 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อ
แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านรายได้				
ความเพียงพอระหว่างรายได้กับรายจ่าย				
ไม่เพียงพอ	158	55	12	3.025
เพียงพอ	59	28	9	(.220)
ความแน่นอนของรายได้				
ไม่แน่นอน	98	38	5	3.701
แน่นอน	119	45	16	(.157)
รายได้เสริม				
ไม่มี	78	24	4	3.325
มี	139	59	17	(.190)

จากตารางที่ 4-35 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้ทั้งที่เกิดรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความไม่แน่นอนของรายได้ และการไม่มีรายได้เสริมไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม

ตารางที่ 4-36 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายกับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการใช้จ่าย				
การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย				
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	110	27	13	10.034
ใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย	107	56	8	(.007*)

ตารางที่ 4-36 (ต่อ)

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
การมีการใช้จ่ายฉุกเฉิน				
มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	83	52	8	14.850
ไม่มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	134	31	13	(.001*)
การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว				
รับภาระเพียงคนเดียว	139	44	4	17.215
ไม่ได้รับภาระเพียงคนเดียว	78	39	17	(.000*)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-36 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายทั้งที่เกิดจากรายจ่ายฟุ่มเฟือย รายจ่ายฉุกเฉิน และรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 50.69 พนักงานที่ไม่มีสาเหตุหนี้สินมากจากการมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 61.75 และพนักงานที่มีสาเหตุของหนี้สินมาจากรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว ส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 64.05

ตารางที่ 4-37 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการลงทุน				
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ				15.718
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ	97	49	18	(.000*)
ไม่มีการกู้มาเพื่อประกอบธุรกิจ	120	34	3	
การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร				28.413
ซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร	62	26	18	(.000*)
ไม่ได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังกำไร	155	57	3	
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น				5.203
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	44	27	6	(.074)
ไม่ได้กู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	173	56	15	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-37 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนที่การกู้ยืมมาประกอบธุรกิจ และการซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อหวังผลกำไรมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และการกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีสาเหตุของหนี้สินไม่ได้มาจากการกู้เพื่อประกอบธุรกิจส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 55.29 ในขณะที่พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการกู้ยืมเพื่อประกอบธุรกิจ ส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับน้อย ร้อยละ 85.71 และพนักงานที่สาเหตุของปัญหาหนี้สินจากการซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังกำไร ส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 71.42 ในขณะที่

พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังกำไร ส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับน้อย ร้อยละ 85.71

ตารางที่ 4-38 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษากับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการศึกษา				
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน				
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	135	40	4	17.063 (.000*)
ไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	82	43	17	
การศึกษาตนเอง				
การศึกษาตนเอง	65	38	0	17.520 (.000*)
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตนเอง	152	45	21	
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา				
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	94	32	0	15.090 (.001*)
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	123	51	21	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-38 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษาทั้งที่การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา และการศึกษาตนเอง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่าพนักงานที่มีสาเหตุของปัญหานี้สินมาจากการกู้ยืมเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 62.21 ในขณะที่พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินไม่ได้มาจากการกู้ยืมเพื่อชำระค่าเล่าเรียนให้บุตรหลานส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับน้อย ร้อยละ 80.95 พนักงานที่มีสาเหตุของหนี้สินไม่ได้มาจากการกู้ยืมเพื่อการศึกษาตนเอง ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหานี้สินในระดับมาก ร้อยละ 70.05 พนักงานที่มีสาเหตุปัญหานี้สิน

มาจากไม่ได้มาจากการซื้ออุปกรณ์การศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการแนวทางการแก้ไขปัญหานี้
 ด้านการสร้างอาชีพเสริม ร้อยละ 56.68

ตารางที่ 4-39 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการพ่นกับความเห็นของพนักงานที่มี
 ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการพ่น				
การเลี้ยงโชคอื่น				6.318
การเลี้ยงโชคอื่น	95	35	15	(.042*)
ไม่ได้เลี้ยงโชคอื่น	122	48	6	
การซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล				14.624
การซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	42	27	11	(.001*)
ไม่ได้ซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	175	56	10	
การพ่นฟุตบอล				1.968
การพ่นฟุตบอล	104	33	11	(.374)
ไม่ได้พ่นฟุตบอล	113	50	10	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-39 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการพ่นทั้งที่เกิดจากการเลี้ยงโชคอื่น และการซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการพ่นฟุตบอล ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม จากข้อมูลแสดงทำให้ทราบว่าพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินไม่ได้มาจากการเลี้ยงโชคอื่น ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 56.22 ในขณะที่พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการเลี้ยงโชคอื่น มีความต้องการการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับน้อย ร้อยละ 71.42 พนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินที่ไม่ใช่การซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 80.65 ในขณะที่

พนักงานที่มีสาเหตุของหนี้สินมาจากการซื้อ-ห่วยสลากกินแบ่งรัฐบาลส่วนใหญ่มีความต้องการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับน้อย ร้อยละ 52.38

ตารางที่ 4-40 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการเสพล้างเสพลัดกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	ด้านการเสพล้างเสพลัด			
การดื่มสุรา				2.319
การดื่มสุรา	77	29	4	(.314)
ไม่ได้ดื่มสุรา	140	54	17	
การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา				.606
การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา	54	18	4	(.739)
ไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มมึนเมา	163	65	17	
การซื้อบุหรี				7.718
การซื้อบุหรี	59	23	0	(.021*)
ไม่ได้ซื้อบุหรี	158	60	21	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-40 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการเสพล้างเสพลัดทั้งที่เกิดจากการดื่มสุรา และการดื่มเครื่องดื่มมึนเมา ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม และการซื้อบุหรีมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลทำให้ทราบว่าพนักงานที่สาเหตุหนี้สินไม่ได้มาจากการซื้อบุหรี ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 72.81

ตารางที่ 4-41 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านวางแผนอนาคตกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการสร้างอาชีพเสริม			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการวางแผนอนาคต				
การกู้เพื่อการซื้อบ้าน				3.215
การกู้เพื่อการซื้อบ้าน	66	18	6	(.200)
ไม่ได้การกู้เพื่อการซื้อบ้าน	151	65	13	
การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน				7.429
การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน	87	22	4	(.024*)
ไม่ได้การกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน	130	61	17	
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน				2.767
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	25	10	0	(.251)
ไม่ได้การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	192	73	21	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-41 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการวางแผนอนาคตทั้งที่เกิดจากการกู้เพื่อการซื้อบ้าน และการกู้เพื่อซื้อที่ดิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม และการกู้มาเพื่อการสร้างบ้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการสร้างอาชีพเสริม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลทำให้ทราบว่าพนักงานที่มีสาเหตุของหนี้สิน ไม่ได้มาจากการกู้เพื่อสร้างบ้าน ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการสร้างอาชีพเสริมในระดับมาก ร้อยละ 59.91

ตารางที่ 4-42 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อ
แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผนการเงิน ให้พนักงาน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านรายได้				
ความเพียงพอระหว่างรายได้กับรายจ่าย				
ไม่เพียงพอ	220	5	-	.006
เพียงพอ	94	2	-	(.938)
ความแน่นอนของรายได้				
ไม่แน่นอน	140	1	-	2.556
แน่นอน	174	6	-	(.110)
รายได้เสริม				
ไม่มี	104	210	-	.064
มี	2	5	-	(.800)

จากตารางที่ 4-42 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านรายได้ทั้งที่เกิดรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความไม่แน่นอนของรายได้ และการไม่มีรายได้เสริมไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

ตารางที่ 4-43 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายกับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการใช้จ่าย				
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย				
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	145	5	-	1.754
ใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย	169	2	-	(.185)
การมีการใช้จ่ายฉุกเฉิน				
มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	143	0	-	5.749
ไม่มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	171	7	-	(.016*)
การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว				
รับภาระเพียงคนเดียว	186	1	-	5.689
ไม่ได้รับการเพียงคนเดียว	128	6	-	(.017*)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-43 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการใช้จ่ายทั้งที่เกิดจากรายจ่ายฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน รายจ่ายฉุกเฉิน และรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลทำให้ทราบว่าพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินจากการไม่มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินในระดับมาก ร้อยละ 54.45 และพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินมาจากการรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว ส่วนใหญ่มีความต้องการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินในระดับมาก ร้อยละ 59.23

ตารางที่ 4-44 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการลงทุน				
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ				.194
การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ	161	3	-	(.660)
ไม่มีการกู้ยืมมาเพื่อประกอบธุรกิจ	153	4	-	
การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร				1.882
การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร	102	4	-	(.170)
ไม่ได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์	212	3	-	
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น				.369
การกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	76	1	-	(.543)
ไม่ได้กู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	238	6	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-44 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการลงทุนที่การกู้ยืมมาประกอบธุรกิจ การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อหวังผลกำไร และการกู้เพื่อการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

ตารางที่ 4-45 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษากับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการศึกษา				
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน				
การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	176	3	-	.483
ไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	138	4	-	(.487)
การศึกษาตนเอง				
การศึกษาตนเอง	100	3	-	.381
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตนเอง	214	4	-	(.537)
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา				
การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	123	3	-	.039
ไม่ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	191	4	-	(.843)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-45 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษาทั้งที่การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน การซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา และการศึกษาตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

ตารางที่ 4-46 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการพ่นกับความเห็นของพนักงานที่มี
ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผน การเงินให้พนักงาน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	ด้านการพ่น			
การเลี้ยงโซคอื่น				5.896
การเลี้ยงโซคอื่น	145	0	-	(.015*)
ไม่ได้เลี้ยงโซคอื่น	169	7	-	
การซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล				2.375
การซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	80	0	-	(.123)
ไม่ได้ซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล	234	7	-	
การพ่นฟุตบอล				6.122
การพ่นฟุตบอล	148	0	-	(0.017*)
ไม่ได้พ่นฟุตบอล	166	7	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-46 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านการพ่นทั้งที่เกิดจากการเลี้ยงโซคอื่น และการพ่นฟุตบอล มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการซื้อหอย-สลากกินแบ่งรัฐบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน จากข้อมูลทำให้ทราบว่าพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินไม่มากจากการเลี้ยงโซคอื่น ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินในด้านการวางแผนการเงินระดับมาก ร้อยละ 53.82 และพนักงานที่มีสาเหตุหนี้สินไม่ได้มาจากการพ่นฟุตบอล ส่วนใหญ่มีความต้องการการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินในระดับมาก ร้อยละ 52.87

ตารางที่ 4-47 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการสิ่งเสพติดกับความเห็นของพนักงาน
ที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผน การเงินให้พนักงาน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านการเสพสิ่งเสพติด				
การดื่มสุรา				3.731
การดื่มสุรา	110	0	-	(.053)
ไม่ได้ดื่มสุรา	204	7	-	
การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา				2.220
การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา	76	0	-	(.136)
ไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มมึนเมา	238	7	-	
การซื้อบุหรี่				2.455
การซื้อบุหรี่	82	0	-	(.117)
ไม่ได้ซื้อบุหรี่	232	7	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-47 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินที่ด้านการสิ่งเสพติดทั้งที่เกิดจากการ
ดื่มสุรา การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา และการซื้อบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานด้าน
การวางแผนการเงินให้พนักงาน

ตารางที่ 4-48 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินด้านการวางแผนอนาคตกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สิน	ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผนการเงิน ให้พนักงาน			χ^2 (p-value)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ด้านวางแผนอนาคต				
การกู้เพื่อซื้อบ้าน				2.875
การกู้เพื่อซื้อบ้าน	92	0	-	(.090)
ไม่ได้การกู้เพื่อซื้อบ้าน	222	7	-	
การกู้มาเพื่อสร้างบ้าน				1.373
การกู้มาเพื่อสร้างบ้าน	112	1	-	(.241)
ไม่ได้การกู้มาเพื่อสร้างบ้าน	202	6	-	
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน				.876
การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	35	0	-	(.349)
ไม่ได้การกู้เพื่อซื้อที่ดิน	279	7	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-48 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของหนี้สินด้านวางแผนอนาคตทั้งที่เกิดจากการกู้เพื่อซื้อบ้าน การกู้มาเพื่อสร้างบ้าน และการกู้เพื่อซื้อที่ดิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับของหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข

ตารางที่ 4-49 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้

ความเห็นของพนักงานที่มีต่อ แนวทางการแก้ไข ด้านการจัด สวัสดิการด้านเงินกู้	ระดับภาระหนี้สิน			รวม	ความสัมพันธ์	
	น้อย	ปานกลาง	มาก		χ^2	Sig. (2-tailed)
ระดับน้อย	14	8	6	28	66.635	0.000*
ระดับปานกลาง	17	32	13	62		
ระดับมาก	10	114	107	231		
รวม	41	154	126	321		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-49 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ พบว่า $\chi^2 = 66.635$, ค่า Sig. = 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า ระดับภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-50 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สิน

ความเห็นของพนักงานที่มีต่อ แนวทางการแก้ไข ด้านการให้ ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้ สิน	ระดับภาระหนี้สิน			รวม	ความสัมพันธ์	
	ระดับ หนี้สิน น้อย	ระดับ หนี้สิน ปานกลาง	ระดับ หนี้สิน มาก		χ^2	Sig. (2-tailed)
ระดับน้อย	3	0	3	6	34.021	0.000*
ระดับปานกลาง	27	51	33	111		
ระดับมาก	11	103	90	204		
รวม	41	154	126	321		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-50 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สิน พบว่า $\chi^2 = 34.021$ และมีค่า Sig. = 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า ระดับภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-51 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการสร้างอาชีพเสริม

ความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการสร้างอาชีพเสริม	ระดับภาระหนี้สิน			รวม	ความสัมพันธ์	
	ระดับหนี้สินน้อย	ระดับหนี้สินปานกลาง	ระดับหนี้สินมาก		χ^2	Sig. (2-tailed)
ระดับน้อย	3	8	10	21	20.580	0.000*
ระดับปานกลาง	17	50	16	83		
ระดับมาก	21	96	100	217		
รวม	41	154	126	321		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการสร้างอาชีพเสริม พบว่า $\chi^2 = 20.580$ และมีค่า Sig. = 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า ระดับภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการสร้างอาชีพเสริม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

ความเห็นของพนักงานที่มีต่อ แนวทางการแก้ไข ด้านการ วางแผนการเงินให้พนักงาน	ระดับภาระหนี้สิน			รวม	ความสัมพันธ์	
	ระดับ หนี้สินน้อย	ระดับ ปานกลาง	ระดับ หนี้สินมาก		χ^2	Sig. (2-tailed)
ระดับปานกลาง	1	4	2	7	0.346	0.841
ระดับมาก	40	150	124	314		
รวม	41	154	126	321		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-52 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน พบว่า $\chi^2 = 0.346$ และมีค่า Sig. = 0.841 แสดงให้เห็นว่า ระดับภาระหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-53 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม

ความเห็นของพนักงานที่มีต่อ แนวทางการแก้ไข ด้านการ หาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม	ระดับภาระหนี้สิน			รวม	ความสัมพันธ์	
	ระดับ หนี้สินน้อย	ระดับ หนี้สินปานกลาง	ระดับ หนี้สินมาก		χ^2	Sig. (2-tailed)
ระดับน้อย	7	4	7	18	26.137	0.000*
ระดับปานกลาง	21	45	33	99		
ระดับมาก	13	105	86	204		
รวม	41	154	126	321		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-53 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสมพบว่า ไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 26.137 แสดงว่า และมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมายความว่า ระดับภาระหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสาเหตุของปัญหาหนี้สินและแนวทางการแก้ไข พนักงานที่ปฏิบัติงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ใน อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงาน 2. เพื่อศึกษาความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน 4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน โดยในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานที่ปฏิบัติงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี จำนวน 399 คน ได้รับแบบสอบถามกลับ จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 95 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมการคำนวณการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยนำเสนอ เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป สถานภาพทางเศรษฐกิจ และภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม คือค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ที่มาของปัญหาหนี้สิน เป็นแบบตรวจสอบรายการ เกี่ยวกับที่มาของภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม คือค่าร้อยละ และตอนที่ 3 เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ความคิดเห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินที่สามารถช่วยบรรเทาภาวะหนี้สินของพนักงาน ผู้วิจัยหาความเชื่อของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ค่าร้อยละ โดยใช้อธิบายข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อสรุปคุณลักษณะทั่วไปของประชากร
2. ทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติการหาความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรไคสแควร์
3. การวิเคราะห์ค่า ใช้สถิติ ได้แก่ ไคสแควร์ เพื่อใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ สาเหตุเป็นหนี้ ระดับภาระหนี้สิน กับ ตัวแปรตาม คือแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 65.44 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในระดับปฏิบัติการ มากที่สุด จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 55.94 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.98 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 57.52 มีภาระหนี้สินมากที่สุด จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 84.70 ส่วนใหญ่มีเงินออม มากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 52.51 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีแหล่งเงินกู้ 3 อันดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 มีแหล่งเงินกู้มาจากเพื่อนร่วมงาน เป็น จำนวน 163 คน ร้อยละ 43.01 อันดับที่ 2 มีแหล่งหนี้สินจากสินเชื่อส่วนบุคคล จำนวน 149 คน ร้อยละ 39.31 และอันดับที่ 3 มีแหล่งเงินกู้จากบัตรเครดิต จำนวน 117 คน ร้อยละ 30.87 ตามลำดับ

1. สาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงาน

จากการวิจัยสามารถสรุปสาเหตุหนี้สินของพนักงาน ดังตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 สรุปผลการวิจัยถึงสาเหตุหนี้สินของพนักงาน

ประเด็นสาเหตุปัญหาหนี้สิน	ผลการวิจัยที่แสดงสาเหตุอันดับที่ 1
ด้านรายได้	รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย
ด้านการใช้จ่าย	การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว
ด้านการลงทุน	การกู้มาประกอบธุรกิจ
ด้านการศึกษา	การกู้ยืมเพื่อชำระค่าเล่าเรียนให้บุตรหลาน
ด้านการพนัน	การเสี่ยงโชคอื่น ๆ
ด้านการเสพติดสิ่งเสพติด	การดื่มสุรา
ด้านการวางแผนอนาคต	การกู้เพื่อซื้อบ้าน

จากตารางที่ 5- 1 แสดงให้เห็นว่าพนักงานส่วนใหญ่มีสาเหตุของปัญหาหนี้สิน ด้านรายได้ส่วนใหญ่มาจากรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ด้านการใช้จ่ายมาจากการรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว ด้านการลงทุนมาจากการกู้มาเพื่อประกอบธุรกิจ ด้านศึกษามาจากการกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเล่าเรียนให้บุตรหลาน การพนันมาจากการเสี่ยงโชคอื่น ๆ ด้านการเสพติดสิ่งเสพติดมากจากการดื่มสุรา ด้านการวางแผนอนาคตมาจากการกู้เพื่อซื้อบ้าน

2. ความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงาน
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่ง
สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน ด้านการจัด
สวัสดิการเงินกู้ ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สิน ด้านการสร้างอาชีพเสริม และ
ด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนว
ทางการแก้ไข

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อ
แนวทางการแก้ไขปัญหา สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5-2

ตาราง 5-2 สรุปผลการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินกับความเห็นของ
พนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน

สาเหตุของหนี้สิน	แนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน				
	การจัด สวัสดิการ ด้านเงินกู้	การจัดหา แหล่งเงินกู้	การให้ความรู้ เกี่ยวกับปัญหา หนี้สิน	การสร้าง อาชีพเสริม	การวางแผน การเงินให้ พนักงาน
ด้านรายได้		✓			
ด้านการใช้จ่าย	✓	✓	✓	✓	✓
ด้านการลงทุน	✓	✓	✓	✓	
ด้านการศึกษา	✓	✓	✓	✓	
ด้านการพนัน	✓	✓		✓	✓
ด้านการเสพล้าง			✓	✓	
เสพล้าง					
ด้านการวางแผน	✓	✓	✓	✓	
อนาคต					

หมายเหตุ ✓ หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05

จากตารางที่ 5-2 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินกับความเห็นของ
พนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน พบว่ามีความสัมพันธ์กัน 24 คู่ ดังนี้

สาเหตุของหนี้สินรายได้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุน

สาเหตุปัญหานี้สินด้านการใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางแก้ไขปัญหานี้สินในแนวทางการจัดสวัสดิการด้านเงินทุน การจัดหาแหล่งเงินทุน การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหานี้สิน การสร้างอาชีพเสริม การวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุหนี้สินด้านการลงทุนมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในแนวทางการจัดสวัสดิการด้านเงินทุน การจัดหาแหล่งเงินทุน การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหานี้สิน การสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สินด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในแนวทางการจัดสวัสดิการด้านเงินทุน การจัดหาแหล่งเงินทุน การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหานี้สิน การสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุของหนี้สินด้านการพนันมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในแนวทางการจัดสวัสดิการด้านเงินทุน การจัดหาแหล่งเงินทุน การสร้างอาชีพเสริม และการวางแผนการเงินให้พนักงาน

สาเหตุของหนี้สินด้านการเสพติดมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในแนวทางการให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหานี้สิน และการสร้างอาชีพเสริม

สาเหตุหนี้สินด้านการวางแผนอนาคตมีความสัมพันธ์กับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในแนวทางการจัดสวัสดิการด้านเงินทุน การจัดหาแหล่งเงินทุน การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหานี้สิน และการสร้างอาชีพเสริม

ผลการวิจัยที่แสดงในตารางที่ 5-2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราวุธ ถาวรวิชนันท์ (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหนี้ในระบบในโรงงานอุตสาหกรรมพบว่าสาเหตุที่พนักงานมีหนี้สินในระบบเนื่องจากรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย และหมดไปกับการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ผลกระทบจากการเป็นหนี้ทำให้คุณภาพชีวิตแย่ลงเป็นอย่างมากรวมทั้งสอดคล้องกับสุลักษณ์ เสี่ยมลักษณ์ (2544) วิจัยเรื่องภาวะการมีหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินของข้าราชการตำรวจ นำผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีหนี้สินของข้าราชการตำรวจน่าได้แก่ อยุ่ระดับการศึกษา ตำแหน่งสถานภาพสมรส เงินเดือน รายได้เสริมความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากเงินเดือน ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากรายได้อื่นความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากรายได้ของข้าราชการตำรวจนำรวมกับรายได้คู่สมรสการใช้เครื่องอำนวยความสะดวก และการมีค่านิยมการบริโภค ด้านสาเหตุของหนี้สิน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับของหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินทุกคู่

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้พบว่า มีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไขด้านการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สินพบว่า มีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สิน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการสร้างอาชีพเสริมพบว่า มีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการสร้างอาชีพเสริม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงานพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการวางแผนการเงินให้พนักงาน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไข ด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสมพบว่า มีความสัมพันธ์กับแนวทางการแก้ไข ด้านการหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม

อภิปรายผล

1. สาเหตุของปัญหาหนี้สินของพนักงาน

ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของปัญหาหนี้สินเกิดจากรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย การรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว การกู้มาเพื่อประกอบธุรกิจ การกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเล่าเรียนให้บุตรหลาน การเสี่ยงโชคอื่น ๆ การดื่มสุรา การกู้เพื่อซื้อบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับ แนวคิดของ วลาเยธาวรรวิวิชานันท์ (2548, หน้า 30-32) ได้สรุปถึงสาเหตุที่มาจากปัญหาหนี้สินของแรงงานว่าแรงงานส่วนใหญ่มีความจำเป็นต้องกู้เงิน อันเนื่องมาจาก รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย กู้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาบุตร อุปกรณ์การเรียน เพื่อนำไปจ่ายเจ้าหน้าที่ได้เล่นการพนันฟุตบอล การดื่มสุรา รวมทั้งการนำเงินมาลงทุน ทั้งนี้การกู้เงินดังกล่าวเป็นการกู้เงินที่มาจากแหล่งเงินกู้

นอกระบบทั้งสิ้น และแนวคิดของ ชงยุทธ สอนไม้ (2550, หน้า 68) ได้สรุปการมีหนี้สินครัวเรือนของนายทหารกองพลทหารราบที่ 3 หนี้สินส่วนใหญ่เป็นหนี้มาจากการใช้จ่ายในครัวเรือน และสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรก เป็นหนี้ที่เกิดจากความจำเป็นที่มีรายได้เงินเดือนน้อย แต่มีภาระทางครอบครัวสูง จำเป็นต้องกู้ยืมเพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่าย การกู้ยืมเพื่อการศึกษาของบุตร กลุ่มที่สองเป็นหนี้ที่เกิดจากการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย กู้ยืมเงินเพื่อไปสังสรรค์

2. ความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน

พนักงานเห็นด้วยกับแนวทางการแก้ไขในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การวางแผนการเงินให้พนักงาน การจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ การให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สิน การสร้างอาชีพเสริม การหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันวิจัยหริภุญชัย (2543) ได้ประมวลข้อเสนอแนะเรื่องแนวทางการจัดการและแก้ไขปัญหานี้สินไว้ดังนี้ ในระดับครอบครัวหรือชุมชนจะต้องลด/ งด ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ลดค่านิยมด้านการใช้จ่าย การกินอยู่ การทำบุญทำทาน ต้องพัฒนาคนคือ สอนให้คนเป็นคน สอนให้รู้จักประหยัด รู้จักออม และควรจะหันมาทำการเกษตรพึ่งตนเอง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงาน

ผลการวิจัยที่แสดงในตารางที่ 5-2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราวุธ ดาวรรวิยนันท์ (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหนี้ในระบบในโรงงานอุตสาหกรรมพบว่าสาเหตุที่พนักงานมีหนี้สินนอกระบบเนื่องจากรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย และหมดไปกับค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ผลกระทบจากการเป็นหนี้ทำให้คุณภาพชีวิตแย่ลงเป็นอย่างมาก รวมทั้งสุลักษณ์ เสี่ยมลักษณ์ (2544) ได้วิจัยเรื่องภาวะการมีหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินของข้าราชการตำรวจนำผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีหนี้สินของข้าราชการตำรวจนำ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งสถานภาพสมรส เงินเดือน รายได้เสริม ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากเงินเดือน ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากรายได้อื่น ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากรายได้ของข้าราชการตำรวจนำรวมกับรายได้คู่สมรส การใช้เครื่องอำนวยความสะดวก และการมีค่านิยมการบริโภค ด้านสาเหตุของหนี้สิน

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงาน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาระหนี้สินกับความเห็นของพนักงานที่มีต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานพบว่า มีความสัมพันธ์กับแนวทางการ

แก้ไขปัญหานี้สิน ยกเว้นระดับภาระหนี้สินกับการวางแผนทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากการวางแผนทางการเงินเป็นการวางแผนในระยะยาวและเป็นมุมมองทางด้านการนำเงินไปลงทุน พนักงานที่มีภาระหนี้สินจึงไม่ค่อยมีความต้องการเมื่อเทียบกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินในด้านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึง สาเหตุหนี้สินของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ว่าเกิดมาจากปัจจัยด้านรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงาน ดังนี้

1. ให้ความรู้พนักงานในเรื่องการแก้ไขปัญหานี้สิน อันเป็นความรู้พื้นฐานในการจัดการปัญหานี้สินที่เป็นปัจจุบัน อันประกอบไปด้วย การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ ที่พนักงานควรทราบ ให้ความรู้ความเข้าใจเพื่อมุ่งเน้นให้พนักงานแต่ละครอบครัวสามารถรับผิดชอบภาระต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของสมาชิกในครอบครัว รวมถึงการออมเงินไว้ใช้ยามจำเป็น โดยมุ่งเน้นในให้กับพนักงานที่ที่รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายให้มีความรู้ในการแก้ไขปัญหาค ด้วยการไม่กู้หนี้เพิ่มเพื่อมาหมุนเวียน ทั้งนี้ควรมุ่งตรงไปที่การลดค่านิยมด้านการใช้จ่าย การกินอยู่ และไม่กู้หนี้นอกระบบอันนำมาซึ่งปัญหาที่ยู่ยากมากขึ้น
2. บริษัทควรมีการจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ โดยหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสมให้กับพนักงาน โดยประสานงานกระทรวงแรงงานที่มีเงินกู้เพื่อแรงงานอันเป็นเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อลดการเกิดปัญหาเงินกู้นอกระบบ
3. การส่งเสริมให้พนักงานทำอาชีพเสริม โดยไม่พึ่งพารายได้ที่มาจากการทำงานประจำอยู่เพียงอย่างเดียว อาจเป็นการสร้างอาชีพเสริมโดยการให้พนักงานนำสินค้าของตนเองมาขายให้กับเพื่อนร่วมงาน เป็นรายสัปดาห์ หรือการขายสินค้าที่ไม่ได้ใช้แล้วในบ้านพนักงาน เป็นต้น
4. การหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสมโดยร่วมมือกับสถาบันการเงิน โดยปรับเงื่อนไขการขอสินเชื่อให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว ไม่สร้างภาระให้กับพนักงานมากจนเกินความจำเป็น เพื่อพนักงานจะได้ไม่ต้องไปกู้เงินนอกระบบ
5. การวางแผนการเงินให้กับพนักงาน โดยร่วมมือกับสถาบันการเงิน หน่วยงานที่ส่งเสริมทางการลงทุน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวมาเผยแพร่วิธีการจัดการด้านการเงิน รวมทั้งการทำสมุดบัญชีครัวเรือน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้การวิจัยสามารถลงลึกไปสู่ผล หรือสภาพการเป็นหนี้ของพนักงานได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการสาเหตุหนี้สินของพนักงานในระดับต่อไป
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุของหนี้สินในปัจจุบันด้านอื่น หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยเพื่อพัฒนาระดับทัศนคติของพนักงานในนิคมอื่น ๆ ใน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ในโอกาสต่อไป
3. เพื่อให้สามารถสะท้อนผลของการวิจัยแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างแท้จริง ควรทำวิจัยด้านประสิทธิภาพของแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน โดยเป็นมุมมองของนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละองค์กร โดยมุ่งเน้นไปที่องค์กรที่มีการจัดการด้านหนี้สินของ อ. ศรีราชา

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ พาลี. (2554). *กระบวนการก่อนนอกระบบของแรงงาน: กรณีศึกษาเขตนิคมอุตสาหกรรมศรีสพพัฒน์*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเศรษฐศาสตร์ การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา
- กิตติ สมสนั่น. (2548). *ตัวแบบพยากรณ์ภาวะหนี้สินของกำลังพลนายทหารชั้นประทวน: ศึกษากรณีกองพันทหารสื่อสารที่ 101 กรมทหารสื่อสารที่ 1 ค่ายกำแพงเพชรอัครโยธิน*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา นโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณิง แก่นจันทร์. (2548). *สภาพการมีหนี้สินนอกระบบของประชาชนในกิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา เอกสุข. (2549). *ชีวิตหนี้*. กรุงเทพฯ: บูรพา.
- จุฑามาศ แก้วพิจิตร. (2552). ภาวะหนี้สิน ระดับความเครียด ความสุขและบทบาทของนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง. *วารสารบริหารพัฒนบริหารศาสตร์*, 49 (3), 227-250.
- เฉลิมศรี ชุมเกษียณ, นาวาโทหญิง. (2550). *การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับภาวะเป็นหนี้สินของข้าราชการทหารสังกัดกองทัพเรือในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชาติชาย พยุหนาวีชัย. (2550). 10 วิธีสร้างหนี้อย่างมีความสุข. *วารสารการเงินการธนาคาร*, 26 (307), 154-163.
- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. (2546). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์บทสังเคราะห์ภาพรวมการพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาสในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- ดวงเนตร ธรรมกุล และคณะ. (2552). *ร้อยความคิดสร้างสุของค์กร*. กรุงเทพฯ: แผนงานสุขภาวะองค์กรภาคเอกชน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ธนูเดช ธานี. (2557). *แก้ไขปัญหาชีวิต พิชิตหนี้พนักงานแบบ HR มืออาชีพ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.hrnratchaburi.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538641653> .

- ธวัชชัย ทิพย์ชุน. (2548). *ทักษะและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตของผู้ใช้บริการบัตรเครดิตของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตจังหวัด ชลบุรี*. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- พระไพศาล วิสาโล. (2549). *วิถีพุทธวิถีไทในยุคบริโภคนิยม*. เข้าถึงได้จาก <http://www.visalo.org/article/budVitheeBudVitheeThai.htm> .
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2547). *ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: เอเชีย ออฟ เคอร์มิส
- พือันระศักดิ์ ปานแสนห์. (2554). *แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของผู้ใช้แรงงาน กระทรวงแรงงาน*. เข้าถึงได้จาก http://welfare.labour.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=65&Itemid=277&limitstart=2.
- ประสิทธิ์ ผาสุก. (2550). *ปัญหาหนี้นอกระบบภาคประชาชน กรณีศึกษาประชาชนในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- เริงฤทธิ์ ตั้งศิริโชค. (2553). *อัจฉริยะสร้างตัวให้รวย 10 ล้าน*. กรุงเทพฯ: เก็ท ไอเดีย.
- วลาญ อุวรรณิพันธ์. (2548). *แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมกับหนี้นอกระบบ*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทั่วไป, วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนิดา โชคปลอด. (2554). *การเป็นหนี้นอกระบบของพนักงาน: กรณีศึกษา นิคมสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒน์ศรีราชา จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิทยา เจียรพันธ์. (2553). *หนี้สินเกษตรกรไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- วิโรจน์ ลักขณาอดิศร. (2554). *หนี้สินของพนักงานจากเรื่องส่วนตัวกลายมาเป็นปัญหาใหญ่ขององค์กร*. *วารสาร TPA news*, 15 (178), 11-12.
- ศักดิ์ หวานแก้ว. (2551). *บทบาทของฝ่ายบุคคล (นายจ้าง) กับการแก้ไขปัญหาหนี้สินพนักงาน*. เข้าถึงได้จาก http://www.hrcenter.co.th/column_detail.php?column_id=810&page=1.
- สมศักดิ์ ศิกษมัติ. (2554). *ผลกระทบของการปรับค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท*. เข้าถึงได้จาก <http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/Semina/MonthlyWorkshop/Documents/Labour300.pdf> .

- สถาบันวิจัยหรือวิจัย. (2543). รายงานการจัดเวทีวิทยุชุมชน เรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน.
 ถ้าพูน: สถาบันวิจัยหรือวิจัย.
- สาวิตรี รังสิภัทร, ศุภพร ไทยภักดี, ชัชชัย แก้วสนธิ, นันทกา แสงจันทร์ และ กฤษณะ ภาณะवास.
 (2554). เหตุแห่งหนี้สินและแนวทางแก้ไข: กรณีศึกษาภูมิปัญญาเกษตรกรไทยใน
 ภาคกลาง. *Journal of Developments in Sustainable Agriculture*, 6 (2), 238-244.
- สุขใจ นำฟูค. (2551). กลยุทธ์การบริหารการเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภัชชา นาทอง. (2554). ชัยเชิงการบริหารหนี้ขั้นเทพ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวรรณ ตปนิยากรกษ. (2552). หนี้ท่วมหัวเอาตัวให้รอดอย่างไร. กรุงเทพฯ: ฟीलกู๊ด.
- สำนักงานสถิติและสังคมแห่งชาติ. (2554). การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน
 พ.ศ. 2552 ทัวราชอาณาจักร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
 และการสื่อสาร. เข้าถึงได้จาก http://social.nesdb.go.th/SocialStat/StatReport_Final.aspx?reportid=52&template=3R2C&yeartype=M&subcatid=24
- สำรวม จงเจริญ. (2546). การศึกษาวิจัยปัญหาหนี้สินข้าราชการครู 2544. *วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์*,
 43, 187-212.
- สุลักษณ์ เสงี่ยมลักษณ์. (2544). ภาวะการมีหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินของ
 ข้าราชการตำรวจน้ำ. สารนิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการ
 โครงการสวัสดิการสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- หนี้สินครัวเรือน. (2555). เข้าถึงได้จาก <http://www.dailynews.co.th/article/2943/104290>.
- ห้วงแรงงานไทยวันนี้ปัญหาหนี้สินยังเป็นปัญหาใหญ่. (2556). เข้าถึงได้จาก
<http://www.dailynews.co.th/Content/Article/หัวข้อ+แรงงานไทย+วันนี้+หนี้สิน+ยังเป็นปัญหาใหญ่.html>
- อมิตตา อริยธรรมา. (2549). คู่มือเก็บเงิน. กรุงเทพฯ: บลิสสินเสส.
 _____. (2550). คู่มือปลดหนี้. กรุงเทพฯ: แพลน พรินติ้ง.
- อัจฉรา โยมสินธุ์. (2553). 2+2 เป็นหนี้อย่างมีสติ. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/finance/investment/20100822/349080/2+2%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B5%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%B4.html>.
- โอฬาร ภัทรกอบกิตติ. (2549). ที่ปรึกษาพ่อรวยสอนปลดหนี้. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

- David, C. (2011). *5 tips for staying under your own debt ceiling*. From http://www.usatoday.com/money/perfi/credit/2011-07-16-5-Tips-for-Debt_n.htm.
- German, E. T., Leech, I. E., & Grable, J. E. (1996). The negative impact of employee poor personal financial behaviors on employers. *Financial Counseling and Planning*, 7, 157-168.
- Roth, J. D. (2008). *Big Wins: The quickest way to wealth*. From <http://www.getrichslowly.org/blog/2014/01/23/big-wins-the-quickest-way-to-wealth>
- Masi, D. A. (1992). *The AMA handbook for developing employee assistant and counseling program*. New York: American Management Association.
- Robert, M. T. (2008). *Templeton Foundation funds major study of entrepreneurship in developing world*. From <http://news.uchicago.edu/article/2008/03/20/templeton-foundation-funds-major-study-entrepreneurship-developing-world#sthash.XRVNklvn.dpuf>
- Yamame, T. (1967). *Elementary sample theory*. New Hersey: Prentice Hall
- Williams, F. L., Haldeman, V. & Cramer, S. (1996). Effect of financial concern upon workplace behavior and productivity. *Financial Counseling and Planning*, 7, 147-155.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง “สาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง
ของจังหวัดชลบุรี”

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำงานนิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งความสัมพันธ์ของที่มาของปัญหานี้สินและแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานที่จะสามารถให้คำแนะนำองค์กรในการจัดการปัญหานี้สินของพนักงานในองค์กรได้ต่อไป โดยผู้วิจัยจะเก็บแบบสอบถามไว้เป็นความลับและใช้เพื่อการวิจัย โดยจะประมวลผลนำเสนอในภาพรวมของการวิจัยเท่านั้น คำตอบของท่านมีความสำคัญในการทำการวิจัยครั้งนี้จึงขอให้ตอบคำถามทุกข้อ

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2: ข้อมูลสาเหตุของปัญหานี้สิน
- ส่วนที่ 3: ระดับนี้สิน
- ส่วนที่ 4: ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน
- ส่วนที่ 5: ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่า ตอบแบบสอบถามชุดนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาที่มาของปัญหานี้สินและแนวทางการแก้ไข

นิยามศัพท์

หนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่พนักงานติดค้างมีภาระผูกพันตามกฎหมาย อาจเป็นการกู้ยืมมาจากบุคคลหรือสถาบันการเงินก็ได้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ หนี้ในระบบ และ หนี้นอกระบบ

พนักงาน หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
รายได้ หมายถึง รายได้ไม่เพียงพอดำรงรายจ่าย รายได้ไม่แน่นอน การไม่มีรายได้เสริม
การใช้จ่าย หมายถึง การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน การรับภาระค่าใช้จ่ายใน

ครอบครัวเพียงคนเดียว

การลงทุนในธุรกิจ หมายถึง การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ การซื้ออสังหาริมทรัพย์ เพื่อคาดหวัง=ผลกำไร การล้มเหลวจากการกู้เงินมาประกอบธุรกิจ และการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น
การศึกษา หมายถึง การศึกษาของตนเอง การศึกษาบุตรหลาน รวมทั้งการซื้ออุปกรณ์
เพื่อการศึกษา

การพนัน หมายถึง การซื้อสลากกินแบ่ง การเล่นเกมพนันฟุตบอล และหนีสินจากการ
การเสี่ยงโชค การเสพติดสิ่งเสพติด หมายถึง การดื่มสุรา บุหรี่ และของมีนเมา

การวางแผนอนาคต หมายถึง การสร้างบ้าน การซื้อการ การซื้อที่ดิน

ระดับหนีสิน หมายถึง ระดับหนีสินหมายถึง ระดับของหนีสินที่ต้องชำระในแต่ละเดือน
เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน

หนีสินน้อย หมายถึง ภาระหนีสินที่ต้องชำระต่อเดือนน้อยกว่าร้อยละ 30 ของ รายได้ต่อ
เดือน

หนีสินปานกลาง หมายถึง ภาระหนีสินที่ต้องชำระต่อเดือนระหว่างร้อยละ 30 ถึงร้อยละ
40 ของรายได้ต่อเดือน

หนีสินมาก หมายถึง ภาระหนีสินที่ต้องชำระต่อเดือนมากกว่าร้อยละ 40 ของรายได้ต่อ
เดือน

การจัดสวัสดิการ หมายถึง การให้กองทุนกู้ยืม แบบไม่คิดดอกเบี้ย การให้ทุนการศึกษา
บุตร

การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาหนีสิน หมายถึง การให้ความรู้เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไข
ปัญหา อันประกอบไปด้วย การติดต่อประนอมหนี้ การลดภาระหนีสิน

การสร้างอาชีพเสริม หมายถึง การสร้างอาชีพเสริมให้กับพนักงานนอกเหนือจากการทำ
ให้งานล่วงเวลา

การวางแผนการเงินให้พนักงาน หมายถึง การให้ความรู้ในการวางแผนจัดการด้าน
การเงินของพนักงานในระยะยาว เช่นการทำบัญชีรายได้ รายจ่ายส่วนบุคคลเป็นต้น

การจัดการแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม หมายถึง การจัดการแหล่งเงินกู้ที่มีดอกเบี้ยต่ำ เช่น
สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

		สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ		
() ชาย	() หญิง	()
2. ท่านปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งใด		
() ปฏิบัติการ (Operator, Technician, officer)		
() หัวหน้างาน (Lead Operator, Sr. Lead Operator, Foreman, Sr. Forman, Superintendent)		()
() เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ/วิศวกร (Staff, Engineer, Specialist)		
() บริหาร (Asst. Mgr., Manager, DGM, GM)		
3. อายุ		
() ต่ำกว่า 20 ปี	()	
21 - 30 ปี	() 31 - 40 ปี	()
() 41 - 50 ปี	() 51 - 60 ปี	
4. ระดับการศึกษา		
() ต่ำกว่าปริญญาตรี	() ปริญญาตรี	
() สูงกว่าปริญญาตรี		()
5. ปัจจุบันท่านมีหนี้สินหรือไม่		
() ไม่มีหนี้สิน	() มีหนี้สิน	()
6. ปัจจุบัน ท่านมีเงินออมหรือไม่		
() ไม่มีเงินออม	() มีเงินออม	()
7. หนี้สินมาจากแหล่งใด		
() ญาติพี่น้อง	() หนี้นอกระบบ	
() บัตรเครดิต	() สินเชื่อส่วนบุคคล	()
() เพื่อนร่วมงาน	() อื่น ๆ (ระบุ).....	

ส่วนที่ 2: สาเหตุของปัญหาหนี้สิน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

สาเหตุของปัญหาหนี้สิน	ใช่	ไม่ใช่	สำหรับ ผู้วิจัย
รายได้			
1. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย			1. ()
2. ท่านมีหนี้สินจากมีรายได้ไม่แน่นอน			2. ()
3. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากไม่มีรายได้เสริม			3. ()
การใช้จ่าย			
4. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย			4. ()
5. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน			5. ()
6. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากค่าบริการค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว			6. ()
การลงทุน			
7. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ			7. ()
8. ท่านมีหนี้สินเนื่องการซื้อสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร			8. ()
9. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น			9. ()
การศึกษา			
10. ท่านมีหนี้สินเกิดจากการกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน			10. ()
11. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการศึกษาตนเอง			11. ()
12. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา			12. ()
การพนัน			
13. ท่านมีหนี้สินที่เกิดจากการซื้อ หวย ซื้อสลากกินแบ่ง			13. ()
14. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการพนันฟุตบอล			14. ()
15. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการเสี่ยงโชค			15. ()
การเสพติด			
16. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการดื่มสุรา			16. ()
17. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อบุหรี่			17. ()
18. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มมึนเมา			18. ()

สาเหตุของปัญหาหนี้สิน	ใช่	ไม่ใช่	สำหรับ ผู้วิจัย
การวางแผนอนาคต			
19. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการสร้างบ้าน			19. ()
20. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อบ้าน			20. ()
21. ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อที่ดิน			21. ()

ส่วนที่ 3: ระดับของปัญหาหนี้สิน

ระดับของภาระหนี้สินเมื่อเทียบกับรายได้ของท่าน

- () มีหนี้สินน้อย (น้อยกว่าร้อยละ 30 ของรายได้ต่อเดือน)
 () มีหนี้สินปานกลาง (ระหว่างร้อยละ 30 ถึงร้อยละ 40 ของรายได้ต่อเดือน)
 () มีหนี้สินมาก (มากกว่าร้อยละ 40 ของรายได้ต่อเดือน)

สำหรับผู้วิจัย

()

ส่วนที่ 4: แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของท่านมากที่สุด

3 หมายถึงเห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึงเห็นด้วยน้อย

แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น			สำหรับ ผู้วิจัย
	3	2	1	
1. การจัดสวัสดิการด้านเงินกู้				1. ()
2. การจัดหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม				2. ()
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สิน				3. ()
4. การสร้างอาชีพเสริม				4. ()
5. การวางแผนการเงินให้พนักงาน				5. ()

ส่วนที่ 5: โปรดแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ที่มีต่อหนี้สินของพนักงาน

.....

**** ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ****

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย
เรื่อง สาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหานี้สินของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง
อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามเรื่อง สาเหตุของปัญหานี้สินและแนวทางการแก้ไขของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง จ.ชลบุรี ซึ่งศึกษาโดย นางสาว สุวรรณ สระทองคำ นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยบูรพา

จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ และ โปรดตอบทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยใครขอความร่วมมือในการส่งคืนแบบสอบถามหลังจากที่ได้รับ 7 วัน สำหรับข้อมูลที่ได้รับนี้ ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและจะนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษา โดยจะนำเสนอเป็นข้อมูลในลักษณะที่เป็นภาพรวมเท่านั้น

นิยามศัพท์

หนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่พนักงานติดค้างมีภาระผูกพันตามกฎหมาย อาจเป็นการกู้ยืมมาจากบุคคลหรือสถาบันการเงินก็ได้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ หนี้ในระบบ และ หนี้นอกระบบ

พนักงาน หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

สาเหตุของหนี้สิน หมายถึง การมีหนี้สินของพนักงานที่เกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่

1. ด้านรายได้ หมายถึง การที่พนักงานมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย รายได้ไม่แน่นอน หรือการไม่มีรายได้เสริม
2. ด้านการใช้จ่าย หมายถึง การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน การรับภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพียงคนเดียว
3. ด้านการลงทุนในธุรกิจ หมายถึง การกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร การล้มเหลวจากการกู้เงินมาประกอบธุรกิจ และการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น
4. ด้านการศึกษา หมายถึง การศึกษาของตนเอง การศึกษาบุตรหลาน รวมทั้งการซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา
5. ด้านการพนัน หมายถึง การซื้อสลากกินแบ่ง การเล่นเกมการพนันฟุตบอล และหนี้สินจากการการเสี่ยงโชค

6. ด้านการเสพสิ่งเสพติด หมายถึง การดื่มสุรา บุหรี่ และของมีนเมา

7. ด้านการวางแผนอนาคต หมายถึง การสร้างบ้าน การซื้อบ้าน การซื้อที่ดิน

ระดับหนี้สิน หมายถึง ระดับหนี้สินหมายถึง ระดับของหนี้สินที่ต้องชำระในแต่ละเดือน เมื่อเทียบกับรายได้อีกต่อเดือน

1. หนี้สินน้อย หมายถึง ภาระหนี้สินที่ต้องชำระต่อเดือนน้อยกว่าร้อยละ 30 ของ รายได้ต่อเดือน

2. หนี้สินปานกลาง หมายถึง ภาระหนี้สินที่ต้องชำระต่อเดือนระหว่างร้อยละ 30 ถึง ร้อยละ 40 ของรายได้อีกต่อเดือน

3. หนี้สินมาก หมายถึง ภาระหนี้สินที่ต้องชำระต่อเดือนมากกว่าร้อยละ 40 ของรายได้อีกต่อเดือน

แนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน หมายถึง ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อการแก้ไขปัญหานี้สินด้วย

1. การจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ หมายถึง การให้กองทุนกู้ยืม แบบไม่คิดดอกเบี้ย การให้ทุนการศึกษาบุตร

2. การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหานี้สิน หมายถึง การให้ความรู้เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไข ปัญหา อันประกอบไปด้วย การติดต่อประนอมหนี้ การลดภาระหนี้สิน

3. การสร้างอาชีพเสริม หมายถึง การสร้างอาชีพเสริมให้กับพนักงานนอกเหนือจากการ ทำให้งานล่วงเวลา

4. การวางแผนการเงินให้พนักงาน หมายถึง การให้ความรู้ในการวางแผนจัดการด้านการเงินของพนักงานในระยะยาว เช่นการทำบัญชีรายได้ รายจ่ายส่วนบุคคล เป็นต้น

5. การจัดหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม หมายถึง การจัดหาแหล่งเงินกู้ที่มีดอกเบี้ยต่ำ เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ได้ออกแบบมาเพื่อสอบถามที่ปฏิบัติงานในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 สาเหตุของปัญหานี้สิน

ตอนที่ 3 ระดับหนี้สิน

ตอนที่ 4 แนวทางการแก้ไขปัญหานี้สิน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม
ชุดนี้ครบถ้วนและสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวสุวรรณ สระทองคำ

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์
คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย “✓” ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงข้อเดียว

		สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ		
() ชาย	() หญิง	()
2. ท่านปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งใด		
() ปฏิบัติการ (Operator, Technician, officer)		
() หัวหน้างาน (Lead Operator, Sr. Lead Operator, Foreman, Sr. Foreman, Superintendent)		()
() เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ/ วิศวกร (Staff, Engineer, Specialist)		
() บริหาร (Asst. Mgr., Manager, DGM, GM)		
3. อายุ		
() ต่ำกว่า 20 ปี	() 21 - 30 ปี	
() 31 - 40 ปี	() 41 - 50 ปี	()
() 51 - 60 ปี		
4. ระดับการศึกษา		
() ต่ำกว่าปริญญาตรี	() ปริญญาตรี	
() สูงกว่าปริญญาตรี		()
5. ปัจจุบันท่านมีหนี้สินหรือไม่		()
() ไม่มีหนี้สิน	() มีหนี้สิน	
6. ปัจจุบัน ท่านมีเงินออมหรือไม่		
() ไม่มีเงินออม	() มีเงินออม	()
7. หนี้สินมาจากแหล่งใด		
() ญาติพี่น้อง	() หนี้นอกระบบ	
() บัตรเครดิต	() ดินเชื่อส่วนบุคคล	()
() เพื่อนร่วมงาน	() อื่น ๆ (ระบุ).....	

ตอนที่ 2 สาเหตุของปัญหานี้สิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านคิดว่าข้อคำถามในแต่ละข้อถูกต้องตรงตามเนื้อหา และแต่ละข้อว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยให้ประเมินในลักษณะ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	ข้อคำถาม	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3		
ด้านรายได้						
1	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากมีรายได้ไม่แน่นอน	1	1	0	0.6	ใช้ได้
3	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากไม่มีรายได้เสริม	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการใช้จ่าย						
4	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	1	1	1	1	ใช้ได้
5.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน	1	1	1	1	ใช้ได้
6.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากรับภาระค่าใช้จ่ายเพียงคนเดียว	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการลงทุน						
7.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการกู้ยืมเงินมาเพื่อประกอบธุรกิจ	1	1	1	1	ใช้ได้
8.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อสังหาริมทรัพย์เพื่อคาดหวังผลกำไร	1	1	1	1	ใช้ได้
9.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น	1	1	1	1	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3		
ด้านการศึกษา						
10.	ท่านมีหนี้สินเกิดจากการกู้ยืมเงินเพื่อชำระค่าเรียนให้บุตรหลาน	1	1	1	1	ใช้ได้
11.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการศึกษาตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
12.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษา	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการพนัน						
13	ท่านมีหนี้สินที่เกิดจากการซื้อ หวย ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล	1	1	1	1	ใช้ได้
14	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการพนันฟุตบอล	1	1	0	0.6	ใช้ได้
15	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการเสี่ยงโชค	1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
ด้านการเสพสิ่งเสพติด						
16.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการดื่มสุรา	1	1	1	1	ใช้ได้
17.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อบุหรี่	1	1	0	0.6	ใช้ได้
18.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	1	0	0	0.3	ใช้ได้
ด้านการวางแผนอนาคต						
19.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการสร้างบ้าน	1	1	0	0.6	ใช้ได้
20.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อบ้าน	1	1	0	0.6	ใช้ได้
21.	ท่านมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อที่ดิน	1	1	1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ระดับหนี้สิน

ข้อที่	ข้อคำถาม	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3		
ระดับของปัญหาหนี้สิน						
1.	ระดับของปัญหาหนี้สินของท่านเมื่อเทียบกับรายได้	1	1	1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 4 แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

ข้อที่	ข้อคำถาม	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3		
แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สิน						
1	การจัดสวัสดิการด้านเงินกู้ของบริษัท	1	1	1	1	ใช้ได้
2	การจัดการแหล่งเงินกู้กับสถาบันการเงินที่เหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
3	การให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สิน	1	1	1	1	ใช้ได้
4	การสร้างอาชีพเสริม	1	1	1	1	ใช้ได้
5	การวางแผนการเงินให้พนักงาน	1	1	1	1	ใช้ได้

ความคิดเห็น อื่น ๆ

.....

.....

*****ขอขอบทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม*****

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/๐๙๗๗

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.สกลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ด้วย นางสาวสุวรรณ สระทองคำ รหัสประจำตัว ๕๓๙๒๐๑๕๑ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในระหว่างการทำงานนิพนธ์ เรื่องสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงาน
ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง โดยมี ดร.พรรดิณ แสงหาญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการ
สร้างเครื่องมือ ซึ่ง คณะฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ
เครื่องมือ เพื่อการวิจัย

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้
และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชณี นนทศักดิ์)

คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สำนักงานคณบดี

โทร. ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๓๐

โทรสาร ๐ ๓๘๑๐ ๒๔๕๕

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะการจัดการและการท่องเที่ยว สำนักงานคณบดี โทร. ๒๓๓๐

ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๖๔๕๖๖

วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน ดร.พิมพ์วิณี วัฒนาทรงยศ

ด้วย นางสาวสุวรรณ สระทองคำ รหัสประจำตัว ๕๓๔๒๐๑๕๑ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระหว่างการทำงานนิพนธ์ เรื่องสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง โดยมี ดร.พรรัตน์ แสงคงหาญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ซึ่ง คณะฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย ทั้งนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามากับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

คณะการจัดการและการท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)

คณบดีคณะการจัดการและการท่องเที่ยว

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะการจัดการและการท่องเที่ยว สำนักงานคณบดี โทร. ๒๓๓๐

ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๑๐๕๖๖

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน ดร.กัญจนวลัย นนทแก้ว แฟร์รี่

ด้วย นางสาวสุวรรณ สระทองคำ รหัสประจำตัว ๕๓๙๒๐๑๕๑ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระหว่างการทำงานนิพนธ์ เรื่องสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง โดยมี ดร.พรรัตน์ แสงคงหาญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ซึ่ง คณะฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย ทั้งนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามากับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

คณะการจัดการและการท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)

คณบดีคณะการจัดการและการท่องเที่ยว